Ácido base

♦ PROBLEMAS

• Ácido ou base débil

- 1. Prepárase unha disolución acuosa de ácido cianhídrico, HCN, disolvendo 0,67 g do ácido nun volume final de disolución de 500 cm³. Se o pH da disolución resultante é de 4,9, calcula:
 - a) O valor do grao de ionización do ácido.

b) O valor da constante do ácido (K_a) e o valor da constante da súa base conxugada (K_b).

Dato: $K_{\rm w} = 1,0 \cdot 10^{-14}$. (A.B.A.U. extr. 24)

Rta.: a) $\alpha = 0.0254 \%$; b) $K_a = 3.20 \cdot 10^{-9}$; $K_b = 3.13 \cdot 10^{-6}$.

Datos Cifras significativas: 3

Masa de ácido cianhídrico m(HCN) = 0,670 g

Volume de disolución $V = 500 \text{ cm}^3 = 0,500 \text{ dm}^3$

pH da disolución pH = 4,90

Masa molar do ácido cianhídrico M(HCN) = 27,0 g/mol

Incógnitas

Grao de disociación α

Constante de acidez do ácido cianhídrico $K_{\rm a}$

Constante de basicidade da súa base conxugada. K_b

Outros símbolos

Concentración da substancia X [X]

Ecuacións

Constante de acidez do ácido cianhídrico: $K_a = \frac{[CN^-]_e \cdot [H^+]_e}{[HCN]_e}$

 $pH = -log[H^+]$

Grao de disociación $\alpha = \frac{n_{\rm d}}{n_{\rm o}} = \frac{[s]_{\rm d}}{[s]_{\rm o}}$

Relación entre a constante de acidez e a de basicidade do conxugado $K_a \cdot K_b = K_w$

Solución:

a) Calcúlase a concentración inicial (antes de disociarse) de ácido cianhídrico:

$$[HCN]_0 = \frac{n(HCN)}{V} = \frac{0,670 \text{ g HCN}}{0,500 \text{ dm}^3 \text{ D}} = \frac{1 \text{ mol HCN}}{27,0 \text{ g HCN}} = 0,049 \text{ 6mol HCN/dm}^3 \text{ D}$$

Calcúlase a concentración de ións hidróxeno a partir do pH:

$$[H^+]_e = 10^{-pH} = 10^{-4,90} = 1,3 \cdot 10^{-5} \text{ mol/dm}^3$$

A concentración de ións hidróxeno que se formaron na disociación é practicamente igual á que hai no equilibrio, xa que a súa concentración inicial na auga $(1\cdot10^{-7})$ é desprezable fronte a ela.

$$[H^+] = [H^+]_e$$

O ácido cianhídrico é un ácido débil. Escríbese a ecuación da súa disociación:

$$HCN(aq) \rightleftharpoons H^{+}(aq) + CN^{-}(aq)$$

Da estequiometría da reacción dedúcese que a concentración de ácido cianhídrico disociado $[HCN]_d$ e a dos ións cianuro $[CN^-]$ producidos é a mesma que a dos ións hidróxeno $[H^+]$.

$$[HCN]_d = [CN^-] = [H^+] = 1,3 \cdot 10^{-5} \text{ mol/dm}^3$$

A concentración de ácido cianhídrico no equilibrio obtense restando a concentración que se disociou da concentración inicial.

$$[HCN]_e = [HCN]_0 - [HCN]_d = 0.0496 - 1.3 \cdot 10^{-5} = 0.0496 \text{ mol/dm}^3$$

A concentración de ión cianuro no equilibrio é igual á que se formou.

Constrúese unha táboa coas concentracións de cada especie en cada fase:

		HCN	=	H⁺	CN-	
[X] ₀	Concentración inicial	0,0496		≈ 0	0	mol/dm³
[X] _d	Concentración disociada ou formada	1,3·10 ⁻⁵	\rightarrow	1,3.10-5	1,3.10-5	mol/dm³
[X] _e	Concentración no equilibrio	$0,0496 - 1,3 \cdot 10^{-5} = 0,0496$		1,3.10-5	1,3.10-5	mol/dm³

Calcúlase a constante de acidez cos datos das concentracións no equilibrio:

$$K_{a} = \frac{[\text{CN}^{-}]_{e} \cdot [\text{H}^{+}]_{e}}{[\text{HCN}]_{e}} = \frac{1,3 \cdot 10^{-3} \cdot 1,3 \cdot 10^{-3}}{0,049 \text{ 6}} = 3,2 \cdot 10^{-9}$$

b) A base conxugada do ácido cianhídrico reacciona coa auga segundo o seguinte equilibrio:

$$CN^{-}(aq) + H_2O(l) \rightleftharpoons HCN(aq) + OH^{-}(aq)$$

Escríbese a ecuación da constante de basicidade da base conxugada:

$$K_{b} = \frac{[\text{HCN}]_{e} \cdot [\text{OH}^{-}]_{e}}{[\text{CN}^{-}]_{e}}$$

Se se multiplica a constante de acidez do ácido cianhídrico pola constante de basicidade da súa base conxugada, obtense a constante de ionización da auga.

$$K_a \cdot K_b = \frac{[\text{CN}^-]_e \cdot [\text{H}^+]_e}{[\text{HCN}]_e} \cdot \frac{[\text{HCN}]_e \cdot [\text{OH}^-]_e}{[\text{CN}^-]} = [\text{H}^+]_e \cdot [\text{OH}^-]_e = K_w$$

Calcúlase a constante de basicidade, despexándoa da igualdade anterior, co dato de $K_w = 1.10^{-14}$:

$$K_{\rm b} = \frac{K_{\rm w}}{K_{\rm b}} = \frac{1,00 \cdot 10^{-14}}{3.2 \cdot 10^{-9}} = 3,1 \cdot 10^{-6}$$

Calcúlase o grao de disociación do ácido cianhídrico:

$$\alpha = \frac{[\text{HCN}]_d}{[\text{HCN}]_0} = \frac{1.3 \cdot 10^{-5} \text{ mol/dm}^3}{0.049 \text{ 6mol/dm}^3} = 2.5 \cdot 10^{-4} = 0.025 \%$$

Análise: O ácido cianhídrico é un ácido débil e está parcialmente disociado. Como a constante de acidez é moi pequena, o grao de disociación ten que ser moi baixo.

- 2. Unha disolución de amoníaco de concentración 0,03 mol/dm³ está disociada nun 2,42 %. Calcula:
 - a) O valor da constante K_b do amoníaco.
 - b) O pH da disolución e o valor da constante K_a do ácido conxugado.

Rta.: a)
$$K_b = 1.80 \cdot 10^{-5}$$
; b) pH = 10.86; $K_a = 5.55 \cdot 10^{-10}$

(A.B.A.U. ord. 23)

Datos

Cifras significativas: 3

Concentración da disolución de amoníaco

Dato: $K_{\rm w} = 1.0 \cdot 10^{-14}$

 $[NH_3]_0 = 0.0300 \text{ mol/dm}^3$

Grao de ionización do NH3 na disolución

 $\alpha = 2,42 \% = 0,0242$

Datos	Cifras significativas: 3
Produto iónico da auga	$K_{\rm w} = 1,00 \cdot 10^{-14}$
Incógnitas	
Constante de basicidade do NH₃	$K_{ m b}$
pH da disolución	рН
Constante do ácido conxugado	$K_{ m a}$
Outros símbolos	
Disolución	D
Concentración (mol/dm³) de base débil que se disocia	x
Cantidade da substancia X	n(X)
Cantidade disociada	$n_{ m d}$
Cantidade inicial	n_0
Concentración da substancia X	[X]
Ecuacións	
Constante de basicidade da base: $NH_3(aq) + H_2O(l) \rightleftharpoons NH_4^+(aq) + OH^-(aq)$	$K_{b} = \frac{\left[NH_{4}^{+}\right]_{e} \cdot \left[OH_{e}^{-}\right]_{e}}{\left[NH_{3}\right]_{e}}$
pH	$pH = -log[H^+]$
рОН	$pOH = -log[OH^{-}]$
Produto iónico da auga	$K_{\rm w} = [{\rm H^+}]_{\rm e} \cdot [{\rm OH^-}]_{\rm e} = 1{,}00 \cdot 10^{-14}$ ${\rm p}K_{\rm w} = {\rm pH} + {\rm pOH} = 14{,}00$
Grao de disociación	$\alpha = \frac{n_{\rm d}}{n_0} = \frac{[s]_{\rm d}}{[s]_0}$

Solución:

a) Calcúlase a concentración de amoníaco disociado a partir do grao de ionización:

$$[{\rm NH_3}]_{\rm d} = \alpha \cdot [{\rm NH_3}]_{\rm 0} = 0.0242 \cdot 0.0300 \; {\rm mol/dm^3} = 7.26 \cdot 10^{-4} \; {\rm mol/dm^3}$$

Calcúlase a concentración do amoníaco no equilibrio, restando a concentración disociada da concentración inicial:

$$[NH_3]_e = [NH_3]_0 - [NH_3]_d = 0,0300 \text{ mol/dm}^3 - 7,26 \cdot 10^{-4} \text{ mol/dm}^3 = 0,0293 \text{ mol/dm}^3$$

O amoníaco é unha base débil. Escríbese a ecuación da súa disociación en auga.

$$NH_3(aq) + H_2O(l) \rightleftharpoons NH_4^+(aq) + OH^-(aq)$$

Da estequiometría da reacción, dedúcese que as concentracións dos ións amonio e hidróxido formadas son as mesmas que a de amoníaco disociado.

$$[OH^{-}] = [NH_{4}^{+}] = [NH_{3}]_{d} = 7,26 \cdot 10^{-4} \text{ mol/dm}^{3}$$

A concentración de ións hidróxido no equilibrio é a mesma que a dos que se produciron na disociación do amoníaco, xa que a súa concentración inicial na auga $(1\cdot10^{-7})$ é desprezable fronte a ela.

$$[OH^{-}]_{e} = [OH^{-}] = 7,26 \cdot 10^{-4} \text{ mol/dm}^{3}$$

A concentración de ión amonio no equilibrio é igual á que se formou.

Constrúese unha táboa coas concentracións de cada especie en cada fase:

		NH ₃	\rightleftharpoons	OH-	NH ₄	
$[X]_0$	Concentración inicial	0,0300		≈ 0	0	mol/dm³
$[X]_d$	Concentración disociada ou formada	$7,26\cdot10^{-4}$	\rightarrow	7,26·10 ⁻⁴	7,26.10-4	mol/dm³

		NH ₃	=	OH-	NH ₄	
[X] _e	Concentración no equilibrio	$0.0300 - 7.26 \cdot 10^{-4} = 0.0293$		7,26.10-4	7,26.10-4	mol/dm³

Calcúlase a constante de basicidade cos datos das concentracións no equilibrio:

$$K_{\rm b} = \frac{\left[\text{NH}_{4}^{+} \right]_{\rm e} \cdot \left[\text{OH}^{-} \right]_{\rm e}}{\left[\text{NH}_{3} \right]_{\rm e}} = \frac{7.26 \cdot 10^{-4} \cdot 7.26 \cdot 10^{-4}}{0.0293} = 1.80 \cdot 10^{-5}$$

b) A concentración de ións hidróxeno calcúlase do produto iónico da auga:

$$[H^+]_e = \frac{K_w}{[OH^-]_e} = \frac{1,00 \cdot 10^{-14}}{7,26 \cdot 10^{-4}} = 1,38 \cdot 10^{-11} \text{ mol/dm}^3$$

Calcúlase o pH:

$$pH = -log[H^+] = -log(1,38 \cdot 10^{-11}) = 10,86$$

Análise: Este pH é consistente co esperado. Se o amoníaco fose unha base forte, o pH dunha disolución de concentración 0.03 mol/dm^3 sería pH $\approx 14 + \log 0.03 = 12.5$. Unha base débil terá un pH menos básico, máis próximo a 7.

b) O ácido conxugado do amoníaco é o ión amonio, que é un ácido porque en disolución acuosa cede hidroxenións á auga:

$$NH_4^+(aq) \rightleftharpoons NH_3(aq) + H^+(aq)$$

A expresión da constante de acidez do ácido conxugado do amoníaco é:

$$K_{a} = \frac{\left[NH_{3}\right]_{e} \cdot \left[H^{+}\right]_{e}}{\left[NH_{4}^{+}\right]_{e}}$$

Se se multiplica a constante de basicidade do amoníaco pola constante de acidez do seu ácido conxugado obtense a constante de ionización da auga que vale $K_{\rm w}=1\cdot10^{-14}$.

$$K_{b} \cdot K_{a} = \frac{[NH_{4}^{+}]_{e} \cdot [OH_{e}^{-}]_{e}}{[NH_{3}]_{e}} \cdot \frac{[NH_{3}]_{e} \cdot [H_{e}^{+}]_{e}}{[NH_{4}^{+}]_{e}} = [OH_{e}^{-}]_{e} \cdot [H_{e}^{+}]_{e} = K_{w}$$

Despexando a constante de acidez, co dato de $K_w = 1.10^{-14}$, obtense o seu valor:

$$K_{\rm a} = \frac{K_{\rm w}}{K_{\rm b}} = \frac{1,00 \cdot 10^{-14}}{1.80 \cdot 10^{-5}} = 5,55 \cdot 10^{-10}$$

- 3. Disólvense 46 g de ácido metanoico, HCOOH, en 10 dm³ de auga, obtendo unha disolución de pH igual a 2.52.
 - a) Calcula o grao de disociación do ácido.
 - b) Determina a constante K_a do ácido e a constante K_b da súa base conxugada.

Datos: $K_w = 1.0 \cdot 10^{-14}$. **Rta.**: a) $\alpha = 3.02 \%$; b) $K_a = 9.4 \cdot 10^{-5}$; $K_b = 1.1 \cdot 10^{-10}$. (A.B.A.U. ord. 22)

DatosCifras significativas: 3Masa de ácido metanoicom(HCOOH) = 46,0 g

Volume de disolución $V = 10,0 \text{ dm}^3$

pH da disolución pH = 2,52

Masa molar do ácido metanoico M(HCOOH) = 46.0 g/mol

Incógnitas

Grao de disociación lpha

Constante de acidez do ácido metanoico $K_{\rm a}$

Incógnitas

Constante de basicidade da súa base conxugada.

 $K_{\rm b}$

Outros símbolos

Concentración da substancia X

[X]

Ecuacións

Constante de acidez do ácido metanoico: HCOOH(aq) ⇌ H⁺(aq) + HCOO⁻(aq)

$$K_{a} = \frac{[\text{HCOO}^{-}]_{e} \cdot [\text{H}^{+}]_{e}}{[\text{HCOOH}]_{e}}$$

pН

$$pH = -log[H^+]$$

Grao de disociación

$$\alpha = \frac{n_{\rm d}}{n_0} = \frac{[s]_{\rm d}}{[s]_0}$$

Relación entre a constante de acidez e a de basicidade do conxugado

$$K_{\rm a} \cdot K_{\rm b} = K_{\rm w}$$

Solución:

a) Calcúlase a concentración inicial (antes de disociarse) de ácido metanoico:

$$[HCOOH]_0 = \frac{n(HCOOH)}{V} = \frac{46.0 \text{ g HCOOH}}{10.0 \text{ dm}^3 \text{ D}} = \frac{1 \text{ mol HCOOH}}{46.0 \text{ g HCOOH}} = 0,100 \text{ mol HCOOH/dm}^3 \text{ D}$$

Calcúlase a concentración de ións hidróxeno a partir do pH:

$$[H^+]_e = 10^{-pH} = 10^{-2.52} = 3.02 \cdot 10^{-3} \text{ mol/dm}^3$$

A concentración de ións hidróxeno que se formaron na disociación é practicamente igual á que hai no equilibrio, xa que a súa concentración inicial na auga $(1\cdot10^{-7})$ é desprezable fronte a ela.

$$[H^{+}] = [H^{+}]_{e}$$

O ácido metanoico é un ácido débil. Escríbese a ecuación da súa disociación.

$$HCOOH(aq) \rightleftharpoons H^+(aq) + HCOO^-(aq)$$

Da estequiometría da reacción de disociación dedúcese que a concentración de ácido metanoico disociado [HCOOH]_d e a dos ións metanoato [HCOO-]_e producidos é a mesma que a dos ións hidróxeno [H⁺].

$$[HCOOH]_d = [HCOO^-] = [H^+] = 3,02 \cdot 10^{-3} \text{ mol/dm}^3$$

A concentración de ácido metanoico no equilibrio obtense restando a concentración que se disociou da concentración inicial.

$$[HCOOH]_e = [HCOOH]_0 - [HCOOH]_d = 0,100 - 3,02 \cdot 10^{-3} = 0,097 \text{ mol/dm}^3$$

A concentración de ión metanoato no equilibrio é igual á que se formou.

Constrúese unha táboa coas concentracións de cada especie en cada fase:

		НСООН	=	H ⁺	HCOO-	
[X] ₀	Concentración inicial	0,100		≈ 0	0	mol/dm³
[X] _d	Concentración disociada ou formada	3,02·10 ⁻³	\rightarrow	3,02·10 ⁻³	3,02·10 ⁻³	mol/dm³
[X] _e	Concentración no equilibrio	$0,100 - 3,02 \cdot 10^{-3} = 0,097$		3,02·10 ⁻³	3,02·10 ⁻³	mol/dm³

Calcúlase a constante de acidez cos datos das concentracións no equilibrio:

$$K_{a} = \frac{[\text{HCOO}^{-}]_{e} \cdot [\text{H}^{+}]_{e}}{[\text{HCOOH}]_{e}} = \frac{3,02 \cdot 10^{-3} \cdot 3,02 \cdot 10^{-3}}{0,097} = 9,4 \cdot 10^{-5}$$

b) A súa base conxugada reacciona coa agua segundo o seguinte equilibrio:

$$HCOO^{-}(aq) + H_2O(l) \rightleftharpoons HCOOH(aq) + OH^{-}(aq)$$

Escríbese a expresión da constante de basicidade da súa base conxugada:

$$K_{b} = \frac{[\text{HCOOH}]_{e} \cdot [\text{OH}^{-}]_{e}}{[\text{HCOO}^{-}]_{e}}$$

Se se multiplica a constante de acidez do ácido metanoico pola constante de basicidade da súa base conxugada, obtense a constante de ionización da auga.

$$K_a \cdot K_b = \frac{[\text{HCOO}^-]_e \cdot [\text{H}^+]_e}{[\text{HCOOH}]_e} \cdot \frac{[\text{HCOOH}]_e \cdot [\text{OH}^-]_e}{[\text{HCOO}^-]_e} = [\text{H}^+]_e \cdot [\text{OH}^-]_e = K_w$$

Calcúlase a constante de basicidade, despexándoa da igualdade anterior, co dato de $K_w = 1 \cdot 10^{-14}$:

$$K_{\rm b} = \frac{K_{\rm w}}{K_{\rm a}} = \frac{1,00 \cdot 10^{-14}}{9.4 \cdot 10^{-5}} = 1,1 \cdot 10^{-10}$$

Calcúlase o grao de disociación do ácido metanoico:

$$\alpha = \frac{[\text{HCOOH}]_d}{[\text{HCOOH}]_0} = \frac{3,02 \cdot 10^{-3} \text{ mol/dm}^3}{0,100 \text{ mol/dm}^3} = 0,030 \ge 3,02 \%$$

Análise: O ácido metanoico é un ácido débil e está parcialmente disociado.

- 4. Unha disolución acuosa de concentración 0,03 mol/dm³ dun ácido monoprótico (HA) ten un pH de 3,98. Calcula:
 - a) A concentración molar de A⁻ na disolución e o grao de disociación do ácido.
 - b) O valor da constante do ácido (K_a) e o valor da constante da súa base conxugada (K_b).

(A.B.A.U. extr. 21)

Rta.: a) [A⁻] = 1,05·10⁻⁴ mol/dm³; α = 0,349 %; b) K_a = 3,67·10⁻⁷; K_b = 2,73·10⁻⁸.

Datos	Cifras significativas: 3
Concentración de ácido monoprótico	$[HA]_0 = 0.0300 \text{ mol/dm}^3$
pH da disolución	pH = 3,98
Incógnitas	
Concentración do anión	$[A^-]$
Grao de disociación	α
Constante de acidez do ácido	K_{a}
Constante de basicidade da base conxugada	K_{b}
Outros símbolos	
Concentración da substancia X	[X]
Ecuacións	
Constante de acidez dun ácido monoprótico: HA(aq) ⇌ H⁺(aq) + A⁻(aq)	$K_{a} = \frac{\left[A^{-}\right]_{e} \cdot \left[H^{+}\right]_{e}}{\left[HA\right]_{e}}$
pH	$pH = -log[H^+]$
Produto iónico da auga	$K_{\rm w} = [{\rm H^+}]_{\rm e} \cdot [{\rm OH^-}]_{\rm e} = 1,00 \cdot 10^{-14}$ $pK_{\rm w} = p{\rm H} + p{\rm OH} = 14,00$
Grao de disociación	$\alpha = \frac{n_{\rm d}}{n_0} = \frac{\left[s\right]_{\rm d}}{\left[s\right]_0}$
Relación entre as constantes de acidez e basicidade da base conxugada	$K_{a} \cdot K_{b} = K_{w}$

Solución:

a) Calcúlase a concentración de ións hidróxeno a partir do pH:

$$[H^+]_e = 10^{-pH} = 10^{-3.98} = 1.05 \cdot 10^{-4} \text{ mol/dm}^3$$

A concentración de ións hidróxeno que se formaron na disociación é practicamente igual á que hai no equilibrio, xa que a súa concentración inicial na auga $(1\cdot10^{-7})$ é desprezable fronte a ela.

$$[H^+] = [H^+]_e$$

O ácido é un ácido débil. Escríbese a ecuación da súa disociación:

$$HA(aq) \rightleftharpoons H^{+}(aq) + A^{-}(aq)$$

Da estequiometría da reacción de disociación dedúcese que a concentración de ácido disociado $[HA]_d$ é a mesma que a dos ións hidróxeno $[H^+]$ e a dos anións $[A^-]$ producidos.

$$[HA]_d = [H^+] = [A^-] = 1,05 \cdot 10^{-4} \text{ mol/dm}^3$$

A concentración de ácido no equilibrio obtense restando a concentración que se disociou da concentración inicial.

$$[HA]_e = [HA]_0 - [HA]_d = 0.0300 - 1.05 \cdot 10^{-4} = 0.0299 \text{ mol/dm}^3$$

A concentración do anión no equilibrio é igual á que se formou.

Constrúese unha táboa coas concentracións de cada especie en cada fase:

		HA	\rightleftharpoons	H ⁺	A-	
[X] ₀	Concentración inicial	0,0300		≈ 0	0	mol/dm³
[X] _d	Concentración disociada ou formada	1,05·10 ⁻⁴	\rightarrow	1,05.10-4	1,05.10-4	mol/dm³
[X] _e	Concentración no equilibrio	$0.0300 - 1.05 \cdot 10^{-4} = 0.0299$		1,05.10-4	1,05.10-4	mol/dm³

Calcúlase o grao de disociación:

$$\alpha = \frac{[\text{HA}]_{\text{d}}}{[\text{HA}]_{\text{0}}} = \frac{1,05 \cdot 10^{-4} \text{ mol/dm}^3}{0,030 \text{ 0mol/dm}^3} = 0,003 = 0,35 \%$$

b) Calcúlase a constante de acidez cos datos das concentracións no equilibrio:

$$K_{a} = \frac{\left[A^{-}\right]_{e} \cdot \left[H^{+}\right]_{e}}{\left[HA\right]_{e}} = \frac{1,05 \cdot 10^{-4} \cdot 1,05 \cdot 10^{-4}}{0,00299} = 3,67 \cdot 10^{-7}$$

A base A⁻ conxugada do ácido, pode reaccionar coa auga ata acadar o equilibrio:

$$A^{-}(aq) + H_2O \rightleftharpoons OH^{-}(aq) + HA(aq)$$

Escríbese a ecuación da constante de basicidade da base conxugada:

$$K_{b} = \frac{[OH^{-}]_{e} \cdot [AH]_{e}}{[A^{-}]_{e}}$$

Se se multiplica a constante de acidez do ácido pola constante de basicidade da súa base conxugada, obtense a constante de ionización da auga.

$$K_{a} \cdot K_{b} = \frac{[A^{-}]_{e} \cdot [H^{+}]_{e}}{[HA]_{e}} \frac{[OH^{-}]_{e} \cdot [AH]_{e}}{[A^{-}]_{e}} = [H^{+}]_{e} \cdot [OH^{-}]_{e} = K_{w}$$

Calcúlase a constante de basicidade, despexándoa da igualdade anterior, co dato de $K_{\rm w}$ = 1·10⁻¹⁴:

$$K_{\rm b} = \frac{K_{\rm w}}{K_{\rm a}} = \frac{1,00 \cdot 10^{-14}}{3,67 \cdot 10^{-7}} = 2,73 \cdot 10^{-8}$$

- 5. Sabendo que K_b (NH₃) = 1,78·10⁻⁵, calcula:
 - a) A concentración que debe ter unha disolución de amoníaco para que o seu pH sexa 10,6.
 - b) O grao de disociación do amoníaco na disolución.

(A.B.A.U. ord. 20)

Rta.: a) $[NH_3]_0 = 0.00930 \text{ mol/dm}^3$; b) $\alpha = 4.28 \%$.

Datos	Cifras significativas: 3
pH da disolución de amoníaco	pH = 10,60
Constante de basicidade do NH₃	$K_{\rm b} = 1,78 \cdot 10^{-5}$
Produto iónico da auga	$K_{\rm w} = [{\rm H^+}] \cdot [{\rm OH^-}] = 1{,}00 \cdot 10^{-14}$
Incógnitas	
Concentración da disolución de amoníaco	$[\mathrm{NH_3}]_{\mathrm{o}}$
Grao de disociación do NH₃ na disolución	α
Outros símbolos	
Disolución	D
Concentración (mol/dm³) de base débil que se disocia	x
Cantidade da substancia X	n(X)
Cantidade disociada	$n_{ m d}$
Cantidade inicial	n_0
Concentración da substancia X	[X]
Ecuacións	
Constante de basicidade da base: $B(OH)_b(aq) \rightleftharpoons B^{b+}(aq) + b OH^-(aq)$	$K_{b} = \frac{[B^{b+}]_{e} \cdot [OH^{-}]_{e}^{b}}{[B(OH)_{b}]_{e}}$
рН	$pH = -log[H^+]$
рОН	$pOH = -log[OH^{-}]$
Produto iónico da auga	$K_{\rm w} = [{\rm H^+}]_{\rm e} \cdot [{\rm OH^-}]_{\rm e} = 1,00 \cdot 10^{-14}$ $pK_{\rm w} = p{\rm H} + p{\rm OH} = 14,00$
Grao de disociación	$\alpha = \frac{n_{\rm d}}{n} = \frac{[s]_{\rm d}}{[s]}$

Solución:

a) Calcúlase o pOH a partir do pH:

$$pOH = 14,00 - pH = 14,00 - 10,60 = 3,40$$

Calcúlase a concentración de ións hidróxido no equilibrio a partir do pOH:

$$[OH^{-}]_{e} = 10^{-pOH} = 10^{-3,40} = 3,98 \cdot 10^{-4} \text{ mol/dm}^{3}$$

A concentración de ións hidróxido que se formaron na disociación é practicamente igual á que hai no equilibrio, xa que a súa concentración inicial na auga $(1\cdot10^{-7})$ é desprezable fronte a ela.

$$[OH^{-}] = [OH^{-}]_{e}$$

O amoníaco é unha base débil. Escríbese a ecuación da súa disociación:

$$NH_3(aq) + H_2O(l) \rightleftharpoons NH_4^+(aq) + OH^-(aq)$$

Chámase c_0 á concentración de amoníaco antes de disociarse, e x á concentración de amoníaco que se disocia. Da estequiometría da reacción dedúcese que a concentración de amoníaco disociado $[NH_3]_d$ e a dos ións amonio $[NH_4^+]$ producidos é a mesma (x) que a dos ións hidróxido $[OH^-]$. A concentración de amoníaco no equilibrio obtense restando a concentración que se disociou da concentración inicial.

$$[NH_3]_e = [NH_3]_0 - [NH_3]_d = c_0 - x$$

Constrúese unha táboa coas concentracións de cada especie en cada fase:

		NH ₃	\rightleftharpoons	NH ₄	OH-	
[X] ₀	Concentración inicial	c_0		0	≈ 0	mol/dm³
[X] _d	Concentración disociada ou formada	х		х	x	mol/dm³
[X] _e	Concentración no equilibrio	$c_0 - x$		х	3,98·10 ⁻⁴	mol/dm³

Dedúcese que:

$$x = 3.98 \cdot 10^{-4} \text{ mol/dm}^3$$

Escríbese a expresión da constante de basicidade cos datos das concentracións no equilibrio:

$$K_{\rm b} = \frac{[{\rm NH}_4^+]_{\rm e} \cdot [{\rm OH}^-]_{\rm e}}{[{\rm NH}_3]_{\rm e}} \Rightarrow 1,78 \cdot 10^{-5} = \frac{(3.98 \cdot 10^{-4})^2}{(c_0 - 3.98 \cdot 10^{-4})}$$

Calcúlase a concentración inicial de amoníaco despexando:

$$c_0 = \frac{(3.98 \cdot 10^{-4})^2}{1.78 \cdot 10^{-5}} + 3.98 \cdot 10^{-4} = 0.00930 \text{ mol/dm}^3$$

b) Calcúlase o grao de disociación:

Cantidade da substancia X

Cantidade disociada

$$\alpha = \frac{[NH_3]_d}{[NH_3]_0} = \frac{3,98 \cdot 10^{-4} \text{ mol/dm}^3}{0,00930 \text{ mol/dm}^3} = 0,0428 = 4,28 \%$$

Análise: O amoníaco é unha base débil e está só parcialmente disociada.

- 6. 1,12 dm³ de HCN gas, medidos a 0 ℃ e 1 atm, disólvense en auga obténdose 2 dm³ de disolución. Calcula:
 - a) A concentración de todas as especies presentes na disolución.
 - b) O valor do pH da disolución e o grao de ionización do ácido.

Datos: $R = 8,31 \text{ J} \cdot \text{K}^{-1} \cdot \text{mol}^{-1} = 0,082 \text{ atm} \cdot \text{dm}^3 \cdot \text{K}^{-1} \cdot \text{mol}^{-1}$; 1 atm = 101,3 kPa; $K_a(\text{HCN}) = 5,8 \cdot 10^{-10}$.

(A.B.A.U. extr. 19)

Rta.: a) [HCN] = 0,025 mol/dm³; [CN⁻] = [H₃O⁺] = 3,8·10⁻⁶ mol/dm³; b) pH = 5,43; α = 0,015 %.

Datos		Cifras significativas: 3			
Gas:	Volume	$V = 1,12 \text{ dm}^3 = 0,00112 \text{ m}^3$			
	Presión	$p = 1,00 \text{ atm} = 1,013 \cdot 10^5 \text{ Pa}$			
	Temperatura	$T = 0 ^{\circ}\text{C} = 273 \text{K}$			
Volum	e da disolución	$V_{\rm D}$ = 2,00 dm ³			
Constante de acidez do HCN		$K_{\rm a} = 5,80 \cdot 10^{-10}$			
Constante dos gases ideais		$R = 8.31 \text{ J} \cdot \text{mol}^{-1} \cdot \text{K}^{-1}$			
Produt	o iónico da auga	$K_{\rm w} = 1{,}00 \cdot 10^{-14}$			
Incógn	nitas				
Concer	ntración de todas as especies no equilibrio	$[HCN]_e$, $[CN^-]_e$, $[H_3O^+]_e$, $[OH^-]_e$			
Grao d	e disociación do HCN na disolución	α			
pH da disolución		рН			
Outros	s símbolos				
Disolu	ción	D			
Concer	ntración (mol/dm³) de base débil que se disocia	X			

n(X)

 $n_{\rm d}$

Outros símbolos

Cantidade inicial n_0 Concentración da substancia X [X]

Ecuacións

 $K_{a} = \frac{\left[\text{CN}^{-}\right]_{e} \cdot \left[\text{H}^{+}\right]_{e}}{\left[\text{HCN}\right]_{a}}$ Constante de acidez do ácido cianhídrico: $HCN(aq) \rightleftharpoons H^+(aq) + CN^-(aq)$ pН $pH = -log[H^+]$ $pOH = -log[OH^{-}]$ pOH $K_{\rm w} = [{\rm H}^{\scriptscriptstyle +}]_{\rm e} \cdot [{\rm OH}^{\scriptscriptstyle -}]_{\rm e} = 1,00 \cdot 10^{-14}$ Produto iónico da auga $pK_{w} = pH + pOH = 14,00$ $p \cdot V = n \cdot R \cdot T$ De estado dos gases ideais

 $\alpha = \frac{n_{\rm d}}{n_{\rm o}} = \frac{[s]_{\rm d}}{[s]_{\rm o}}$ Grao de disociación

Solución:

a) Calcúlase a cantidade de HCN, supoñendo comportamento ideal para o cianuro de hidróxeno gas:

$$n(\text{HCN}) = \frac{p \cdot V}{R \cdot T} = \frac{1,013 \cdot 10^5 \text{ Pa} \cdot 0,00112 \text{ m}^3}{8,31 \text{ J} \cdot \text{mol}^{-1} \cdot \text{K}^{-1} \cdot 273 \text{ K}} = 0,050 \text{ 0mol HCN}(g)$$

Calcúlase a concentración de HCN na disolución:

$$[HCN]_0 = \frac{n(HCN)}{V_D} = \frac{0,050 \text{ 0mol HCN}}{2,00 \text{ dm}^3 D} = 0,025 \text{ 0mol/dm}^3$$

O ácido cianhídrico é un ácido débil. Escríbese a ecuación da súa disociación:

$$HCN(aq) \rightleftharpoons H^{+}(aq) + CN^{-}(aq)$$

Chámase x á concentración de ácido cianhídrico que se disocia. Da estequiometría da reacción dedúcese que a concentración de ácido cianhídrico disociado $[HCN]_d$ é a mesma (x) que a dos ións hidróxeno $[H^+]$ e a dos ións cianuro [CN-] producidos.

A concentración de ácido cianhídrico no equilibrio obtense restando a concentración que se disociou da concentración inicial.

$$[HCN]_e = [HCN]_0 - [HCN]_d = 0.0250 - x$$

Constrúese unha táboa coas concentracións de cada especie en cada fase:

		HCN	\Rightarrow	CN-	H⁺	
[X] ₀	Concentración inicial	0,0250		0	≈ 0	mol/dm³
$[X]_d$	Concentración disociada ou formada	x	\rightarrow	х	х	mol/dm³
[X] _e	Concentración no equilibrio	0,0250 - x		x	х	mol/dm³

Escríbese a expresión da constante de acidez cos datos das concentracións no equilibrio:

$$K_{a} = \frac{[\text{CN}^{-}]_{e} \cdot [\text{H}_{3}\text{O}^{+}]_{e}}{[\text{HCN}]_{e}} \Rightarrow 5,80 \cdot 10^{-10} = \frac{x \cdot x}{(0,025 \text{ } \theta - x)}$$

Suponse, en primeira aproximación, que x é desprezable fronte a 0,025. A ecuación redúcese a:

$$x = \sqrt{0.025 \text{ } 95.80 \cdot 10^{-10}} = 3.81 \cdot 10^{-6} \text{ mol/dm}^3$$

Calcúlase o grao de disociación:

$$\alpha = \frac{[\text{HCN}]_d}{[\text{HCN}]_0} = \frac{3,81 \cdot 10^{-6} \text{ mol/dm}^3}{0,025 \text{ 0mol/dm}^3} = 1,52 \cdot 10^{-4} = 0,015 \text{ 2\%}$$

Un valor inferior ao 5 % considérase desprezable, polo que esta solución é aceptable.

Análise: O grao de disociación é moi pequeno, coherente co dato de que o cianuro de hidróxeno é un ácido moi débil e, por tanto, moi pouco disociado.

Calcúlanse as concentracións de cada unha das especies no equilibrio:

$$[CN^{-}]_{e} = [H^{+}]_{e} = x = 3.8 \cdot 10^{-6} \text{ mol/dm}^{3}$$

 $[HCN]_{e} = 0.025 - x = 0.025 \text{ mol/dm}^{3}$

A concentración de ións hidróxido calcúlase a partir da constante de equilibrio da auga:

$$K_{w} = [H^{+}]_{e} \cdot [OH^{-}]_{e} \Rightarrow [OH^{-}]_{e} = \frac{K_{w}}{[H^{+}]_{e}} = \frac{1,00 \cdot 10^{-14}}{3,81 \cdot 10^{-6}} = 2,63 \cdot 10^{-9} \text{ mol/dm}^{3}$$

Tamén pode calcularse a partir do pH como se amosa máis adiante.

b) Calcúlase o pH:

$$pH = -log[H^+] = -log(3.86 \cdot 10^{-6}) = 5.42$$

Análise: Este pH é consistente co esperado. Se o cianuro de hidróxeno fose un ácido forte, o pH dunha disolución ≈ 0,025 mol/dm³ sería pH ≈ 14,00 + log 0,025 ≈ 1,6. Un ácido débil terá un pH menos ácido, máis próximo a 7.

Coñecido o pH, pode calcularse a concentración de ións hidróxido a partir do pOH:

$$pOH = 14,00 - 5,42 = 8,58$$

$$[OH^{-}]_{e} = 10^{-pOH} = 10^{-8,58} = 2,63 \cdot 10^{-9} \text{ mol/dm}^{3}$$

- Unha disolución de concentración 0,064 mol/dm³ dun ácido monoprótico (HA) ten un pH de 3,86. Cal-7.
 - a) A concentración de todas as especies presentes na disolución e o grao de ionización do ácido.
 - b) O valor da constante K_a do ácido e da constante K_b da súa base conxugada.

$$K_{\rm w} = 1.0 \cdot 10^{-14}$$
. (A.B.A.U. ord. 19)

Rta.: a) [HA] = 0,0639 mol/dm³; [A⁻] = [H⁺] = 1,38·10⁻⁴ mol/dm³; [OH⁻] = 7,24·10⁻¹¹ mol/dm³; $\alpha = 0.216 \%$; b) $K_a = 2.98 \cdot 10^{-7}$; $K_b = 3.35 \cdot 10^{-8}$.

Datos	Cifras significativas: 3
Concentración de ácido monoprótico	$[HA]_0 = 0.064 \text{ mol/dm}^3$
pH da disolución	pH = 3,86
Incógnitas	
Concentración de todas as especies presentes na disolución	$[HA], [H^+], [A^-], [OH^-]$
Grao de disociación	α
Constante de acidez do ácido	$K_{ m a}$
Constante de basicidade da base conxugada	$K_{\mathtt{b}}$
Outros símbolos	
Concentración da substancia X	[X]
Ecuacións	
Constante de acidez dun ácido monoprótico: $HA(aq) \rightleftharpoons H^{+}(aq) + A^{-}(aq)$	$K_{a} = \frac{\left[A^{-}\right]_{e} \cdot \left[H^{+}\right]_{e}}{\left[HA\right]_{e}}$

Ecuacións

 $pH = -log[H^{+}]$

Produto iónico da auga $K_{\rm w} = [{\rm H^+}]_{\rm e} \cdot [{\rm OH^-}]_{\rm e} = 1,00 \cdot 10^{-14}$ ${\rm p}K_{\rm w} = {\rm pH} + {\rm pOH} = 14,00$

Grao de disociación $\alpha = \frac{n_{\rm d}}{n_{\rm o}} = \frac{[s]_{\rm d}}{[s]_{\rm o}}$

Relación entre a constante de acidez e a de basicidade do conxugado $K_a \cdot K_b = K_w$

Solución:

a) Calcúlase a concentración de ións hidróxeno a partir do pH:

$$[H^+]_e = 10^{-3.86} = 1.38 \cdot 10^{-4} \text{ mol/dm}^3$$

A concentración de ións hidróxeno que se formaron na disociación é practicamente igual á que hai no equilibrio, xa que a súa concentración inicial na auga $(1\cdot10^{-7})$ é desprezable fronte a ela.

$$[H^{+}] = [H^{+}]_{e}$$

O ácido é un ácido débil. Escríbese a ecuación da súa disociación:

$$HA(aq) \rightleftharpoons H^{+}(aq) + A^{-}(aq)$$

Da estequiometría da reacción de disociación dedúcese que a concentración de ácido disociado $[HA]_d$ é a mesma que a dos ións hidróxeno $[H^+]$ e a dos anións $[A^-]$ producidos.

$$[HA]_d = [H^+]_e = [A^-]_e = 1,38 \cdot 10^{-4} \text{ mol/dm}^3$$

A concentración de ácido no equilibrio obtense restando a concentración que se disociou da concentración inicial.

$$[HA]_e = [HA]_0 - [HA]_d = 0.064 - 1.38 \cdot 10^{-4} = 0.0639 \text{ mol/dm}^3$$

A concentración do anión no equilibrio é igual á que se formou.

Constrúese unha táboa coas concentracións de cada especie en cada fase:

		НА	\rightleftharpoons	H ⁺	A-	
[X] ₀	Concentración inicial	0,064		≈ 0	0	mol/dm³
[X] _d	Concentración disociada ou formada	1,38·10 ⁻⁴	\rightarrow	1,38·10 ⁻⁴	1,38·10 ⁻⁴	mol/dm³
[X] _e	Concentración no equilibrio	$0.064 - 1.38 \cdot 10^{-4} = 0.0639$		1,38·10 ⁻⁴	1,38·10 ⁻⁴	mol/dm³

A concentración de ións hidróxido calcúlase da constante de equilibrio da auga:

$$K_{w} = [H^{+}]_{e} \cdot [OH^{-}]_{e} \Rightarrow [OH^{-}]_{e} = \frac{K_{w}}{[H^{+}]_{e}} = \frac{1,00 \cdot 10^{-14}}{1,38 \cdot 10^{-4}} = 7,24 \cdot 10^{-11} \text{ mol/dm}^{3}$$

Calcúlase o grao de disociación:

$$\alpha = \frac{[HA]_d}{[HA]_0} = \frac{1,38 \cdot 10^{-4} \text{ mol/dm}^3}{0,064 \text{ mol/dm}^3} = 0,00216 = 0,216 \%$$

b) Calcúlase a constante de acidez cos datos das concentracións no equilibrio:

$$K_{a} = \frac{[A^{-}]_{e} \cdot [H^{+}]_{e}}{[HA]_{e}} = \frac{1,38 \cdot 10^{-4} \cdot 1,38 \cdot 10^{-4}}{0,0639} = 2,98 \cdot 10^{-7}$$

A base A⁻ conxugada do ácido, pode reaccionar coa auga ata acadar o equilibrio:

$$A^{-}(aq) + H_2O \rightleftharpoons OH^{-}(aq) + HA(aq)$$

Escribese a ecuación da constante de basicidade da base conxugada:

$$K_{b} = \frac{[OH^{-}]_{e} \cdot [AH]_{e}}{[A^{-}]_{e}}$$

Se se multiplica a constante de acidez do ácido pola constante de basicidade da súa base conxugada, obtense a constante de ionización da auga.

$$K_{\mathbf{a}} \cdot K_{\mathbf{b}} = \frac{[\mathbf{A}^{-}]_{\mathbf{e}} \cdot [\mathbf{H}^{+}]_{\mathbf{e}}}{[\mathbf{H}\mathbf{A}]_{\mathbf{e}}} = \frac{[\mathbf{O}\mathbf{H}^{-}]_{\mathbf{e}} \cdot [\mathbf{A}\mathbf{H}]_{\mathbf{e}}}{[\mathbf{A}^{-}]_{\mathbf{e}}} = [\mathbf{H}^{+}]_{\mathbf{e}} \cdot [\mathbf{O}\mathbf{H}^{-}]_{\mathbf{e}} = K_{\mathbf{w}}$$

Calcúlase a constante de basicidade, despexándoa da igualdade anterior, co dato de $K_{\rm w}$ = $1\cdot 10^{-14}$:

$$K_{\rm b} = \frac{K_{\rm w}}{K_{\rm a}} = \frac{1,00 \cdot 10^{-14}}{2.98 \cdot 10^{-7}} = 3,35 \cdot 10^{-8}$$

- 8. Unha disolución acuosa contén 5,0.10⁻³ moles de ácido cloroetanoico (CICH₂-COOH) por cada 100 cm³ de disolución. Se a porcentaxe de ionización é do 15 %, calcula:
 - a) A concentración de todas as especies presentes na disolución.
 - b) O pH da disolución e o valor da constante K_a do ácido.

(A.B.A.U. extr. 18)

Rta.: a) $[CICH_2-COOH]_e = 0.0425 \text{ mol/dm}^3$; $[H_3O^+]_e = [CICH_2-COO^-]_e = 0.00750 \text{ mol/dm}^3$; $[OH^-] = 1.33 \cdot 10^{-12} \text{ mol/dm}^3$; b) pH = 2.12; $K_a = 1.32 \cdot 10^{-3}$.

Datos	Cifras significativas: 3
Cantidade de ácido cloroetanoico	$n(ClCH_2-COOH) = 5,00\cdot10^{-3} \text{ mol}$
Volume da disolución de ácido cloroetanoico	$V = 100 \text{ cm}^3 = 0,100 \text{ dm}^3$
Grao de disociación do ácido cloroetanoico	α = 15,0 % = 0,150
Incógnitas	
Concentracións de todas as especies	[CICH2-COOH]e [CICH2-COO ⁻]e, [H ⁺]e, [OH ⁻]e
pH da disolución	pH
Constante de acidez	K_{a}
Outros símbolos	
Concentración (mol/dm³) de ácido débil que se disocia	x
Cantidade de substancia disociada	$n_{ m d}$
Cantidade inicial	n_0
Concentración da substancia X	[X]
Ecuacións	
Constante de acidez do ácido: $ClCH_2$ - $COOH(aq) \rightleftharpoons H^+(aq) + ClCH_2$ - $COO^-(aq)$	$K_{a} = \frac{\left[\text{CH}_{2} \text{Cl} - \text{COO}^{-} \right]_{e} \cdot \left[\text{H}^{+} \right]_{e}}{\left[\text{CH}_{2} \text{Cl} - \text{COOH} \right]_{e}}$
pH	$pH = -log[H^+]$
рОН	$pOH = -log[OH^{-}]$
Produto iónico da auga	$K_{\rm w} = [{\rm H^+}]_{\rm e} \cdot [{\rm OH^-}]_{\rm e} = 1,00 \cdot 10^{-14}$ ${\rm p}K_{\rm w} = {\rm pH} + {\rm pOH} = 14,00$
Grao de disociación	$\alpha = \frac{n_{\rm d}}{n_0} = \frac{[s]_{\rm d}}{[s]_0}$

Solución:

a) e b) Calcúlase a concentración inicial de ácido cloroetanoico:

$$[ClCH_2 - COOH]_0 = \frac{5,00 \cdot 10^{-3} \text{ mol } ClCH_2 - COOH}{0,100 \text{ dm}^3 \text{ disolución}} = 0,050 \text{ 0mol/dm}^3$$

Calcúlase a concentración de ácido cloroetanoico disociado a partir do grao de ionización:

$$[ClCH_2-COOH]_d = \alpha \cdot [ClCH_2-COOH]_0 =$$

$$0,\!150 \frac{\text{mol CH}_2\text{Cl-COOH disoc.}}{\text{mol CH}_2\text{Cl-COOH inic.}} \cdot 0,\!0500 \frac{\text{mol CH}_2\text{Cl-COOH inic.}}{\text{dm}^3 \text{ disolución}} = 7,\!50 \cdot 10^{-3} \frac{\text{mol CH}_2\text{Cl-COOH disoc.}}{\text{dm}^3 \text{ disolución}}$$

O ácido cloroetanoico é un ácido débil. Escríbese a ecuación da súa disociación en auga:

$$ClCH_2-COOH(aq) \rightleftharpoons H^+(aq) + ClCH_2-COO^-(aq)$$

Da estequiometría da reacción, dedúcese que as concentracións dos ións cloroetanoato e hidróxeno formadas son as mesmas que a de ácido cloroetanoico disociado.

$$[ClCH_2-COO^-] = [H^+] = [ClCH_2-COOH]_d = 7,50 \cdot 10^{-3} \text{ mol/dm}^3$$

A concentración de ións hidróxeno no equilibrio é a mesma que a dos que se produciron na disociación do ácido cloroetanoico, xa que a súa concentración inicial na auga (1·10⁻⁷) é desprezable fronte a ela. Calcúlase a concentración do ácido cloroetanoico no equilibrio, restando a concentración disociada da concentración inicial:

$$[ClCH_2-COOH]_e = [ClCH_2-COOH]_0 - [ClCH_2-COOH]_d = 0,0500 - 7,50 \cdot 10^{-3} = 0,0425 \text{ mol/dm}^3$$

Constrúese unha táboa coas concentracións de cada especie en cada fase:

		ClCH ₂ -COOH	\rightleftharpoons	H ⁺	ClCH ₂ -COO	
[X] ₀	Concentración inicial	0,0500		≈ 0	0	mol/dm³
$[X]_d$	Concentración disociada ou formada	7,50·10 ⁻³	\rightarrow	$7,50\cdot10^{-3}$	$7,50\cdot10^{-3}$	mol/dm³
[X] _e	Concentración no equilibrio	$0,0500 - 7,50 \cdot 10^{-3} = 0,0425$		7,50.10-3	$7,50\cdot10^{-3}$	mol/dm³

A concentración de ións hidróxido dedúcese da constante do produto iónico da auga:

$$pH + pOH = 14,00$$

Primeiro calcúlase o pH, despois o pOH e finalmente a concentración de ións hidróxido:

$$pH = -log[H^+] = -log(7,5 \cdot 10^{-3}) = 2,12$$

$$pOH = 14,00 - 2,12 = 11,88$$

$$[OH^-] = 10^{-pOH} = 10^{-11,88} = 1.33 \cdot 10^{-12} \text{ mol/dm}^3$$

Calcúlase a constante de acidez:

$$K_{a} = \frac{\left[\text{CH}_{2}\text{Cl} - \text{COO}^{-}\right]_{e} \cdot \left[\text{H}^{+}\right]_{e}}{\left[\text{CH}_{2}\text{Cl} - \text{COOH}\right]_{e}} = \frac{7,50 \cdot 10^{-3} \cdot 7,50 \cdot 10^{-3}}{0,0500} = 1,32 \cdot 10^{-3}$$

Análise: O ácido cloroacético é un ácido débil, pero máis forte que o ácido acético polo efecto indutivo que exerce o cloro sobre o enlace OH. Sabendo que a K_a do ácido acético é $1,8\cdot 10^{-5}$, vese que o valor da constante é maior que iso e está de acordo con esta predición.

- 9. Ao disolver 0,23 g de HCOOH en 50 mL de auga obtense unha disolución de pH igual a 2,3. Calcula:
 - a) A constante de acidez (Ka) do ácido.
 - b) O grao de ionización do mesmo.

(A.B.A.U. extr. 17)

Rta.: a) $K_a = 2.6 \cdot 10^{-4}$; b) $\alpha = 5.0 \%$.

Datos Cifras significativas: 3

Masa de ácido metanoico

m(HCOOH) = 0.230 g

Datos	Cifras significativas: 3
Volume de disolución	$V = 50 \text{ mL} = 0,0500 \text{ dm}^3$
pH da disolución	pH = 2,30
Masa molar do ácido metanoico	M(HCOOH) = 46.0 g/mol
Incógnitas	
Constante de acidez do ácido metanoico	K_{a}
Grao de disociación	α
Outros símbolos	
Concentración da substancia X	[X]
Ecuacións	
Constante de acidez do ácido metanoico: HCOOH(aq) ⇌ H⁺(aq) + HCOO⁻(aq)	$K_{a} = \frac{[HCOO^{-}]_{e} \cdot [H^{+}]_{e}}{[HCOOH]_{e}}$
pH	$pH = -log[H^+]$

Solución:

Grao de disociación

a) Calcúlase a concentración inicial (antes de disociarse) de ácido metanoico:

$$[HCOOH]_0 = \frac{n(HCOOH)}{V} = \frac{0.230 \text{ g HCOOH}}{0.050 \text{ odm}^3 \text{ D}} = \frac{1 \text{ mol HCOOH}}{46.0 \text{ g HCOOH}} = 0.100 \text{ mol HCOOH/dm}^3 \text{ D}$$

 $\alpha = \frac{n_{\rm d}}{n_{\rm o}} = \frac{[s]_{\rm d}}{[s]_{\rm o}}$

Calcúlase a concentración de ións hidróxeno a partir do pH:

$$[H^+]_e = 10^{-2,30} = 5,00 \cdot 10^{-3} \text{ mol/dm}^3$$

A concentración de ións hidróxeno que se formaron na disociación é practicamente igual á que hai no equilibrio, xa que a súa concentración inicial na auga $(1\cdot10^{-7})$ é desprezable fronte a ela.

$$[H^+] = [H^+]_e$$

O ácido metanoico é un ácido débil. Escríbese a ecuación da súa disociación.

$$HCOOH(aq) \rightleftharpoons H^+(aq) + HCOO^-(aq)$$

Da estequiometría da reacción de disociación dedúcese que a concentración de ácido metanoico disociado $[HCOOH]_d$ e a dos ións metanoato $[HCOO^-]_e$ producidos é a mesma que a dos ións hidróxeno $[H^+]$.

$$[HCOOH]_d = [HCOO^-] = [H^+] = 5,00 \cdot 10^{-3} \text{ mol/dm}^3$$

A concentración de ácido metanoico no equilibrio obtense restando a concentración que se disociou da concentración inicial.

$$[HCOOH]_e = [HCOOH]_0 - [HCOOH]_d = 0,100 - 5,00 \cdot 10^{-3} = 0,095 \text{ mol/dm}^3$$

A concentración de ión metanoato no equilibrio é igual á que se formou. Constrúese unha táboa coas concentracións de cada especie en cada fase:

		НСООН	\rightleftharpoons	H ⁺	HCOO-	
[X] ₀	Concentración inicial	0,100		≈ 0	0	mol/dm³
[X] _d	Concentración disociada ou formada	5,00·10 ⁻³	\rightarrow	5,00.10-3	$5,00\cdot 10^{-3}$	mol/dm³
[X] _e	Concentración no equilibrio	$0,100 - 5,00 \cdot 10^{-3} = 0,095$		5,00.10-3	$5,00\cdot10^{-3}$	mol/dm³

Calcúlase a constante de acidez cos datos das concentracións no equilibrio:

$$K_{a} = \frac{[\text{HCOO}^{-}]_{e} \cdot [\text{H}^{+}]_{e}}{[\text{HCOOH}]_{e}} = \frac{5,00 \cdot 10^{-3} \cdot 5,00 \cdot 10^{-3}}{0,095} = 2,6 \cdot 10^{-4}$$

b) Calcúlase o grao de disociación do ácido metanoico:

$$\alpha = \frac{[s]_d}{[s]_0} = \frac{5,00 \cdot 10^{-3} \text{ mol/dm}^3}{0,100 \text{ mol/dm}^3} = 0,050 = 5,0 \%$$

Análise: O ácido metanoico é un ácido débil e está parcialmente disociado.

- Para unha disolución acuosa de concentración 0,200 mol/dm³ de ácido láctico (ácido 2-hidroxipropanoico), calcula:
 - a) O grao de ionización do ácido en disolución e o pH da mesma.
 - b) Que concentración debe ter unha disolución de ácido benzoico (C₆H₅COOH) para dar un pH igual ao da disolución de ácido láctico de concentración 0,200 mol/dm³?

 $K_a(\text{CH}_3\text{CH(OH)COOH}) = 3.2 \cdot 10^{-4}; K_a(\text{C}_6\text{H}_5\text{COOH}) = 6.42 \cdot 10^{-5}.$ (A.B.A.U. ord. 17) **Rta.**: a) $\alpha = 3.92 \%$; pH = 2.10; b) [C₆H₅COOH]₀ = 1.0 mol/dm³.

Datos	Cifras significativas: 3
Concentración de ácido láctico	$[C_3H_6O_3]_0 = 0,200 \text{ mol/dm}^3$
Constante de acidez do ácido láctico	$K_a(C_3H_6O_3) = 3,20 \cdot 10^{-4}$
Constante de acidez do ácido benzoico	$K_a(C_7H_6O_2) = 6.42 \cdot 10^{-5}$
Incógnitas	
pH da disolución de ácido láctico	pH
Grao de disociación do ácido láctico	α
Concentración da disolución de ácido benzoico do mesmo pH	$[C_6H_5COOH]$
Outros símbolos	
Concentración (mol/dm³) de ácido débil que se disocia	x
Cantidade de substancia disociada	$n_{ m d}$
Cantidade inicial	n_0
Concentración da substancia X	[X]
Concentración inicial de ácido benzoico	\mathcal{C}_0
Ecuacións	
Constante de acidez do ácido: $H_aA(aq) \rightleftharpoons a H^+(aq) + A^{a-}(aq)$	$K_{a} = \frac{\left[A^{-}\right]_{e} \cdot \left[H^{+}\right]_{e}}{\left[H A\right]_{e}}$
pH	$pH = -log[H^+]$
рОН	$pOH = -log[OH^{-}]$
Grao de disociación	$\alpha = \frac{n_{\rm d}}{n} = \frac{[s]_{\rm d}}{[s]}$

Solución:

a) O ácido láctico é un ácido débil. Escríbese a reacción da súa disociación.

$$CH_3CH(OH)COOH(aq) \rightleftharpoons H^+(aq) + CH_3CH(OH)COO^-(aq)$$

Chámase x á concentración de ácido láctico que se disocia. Da estequiometría da reacción dedúcese que a concentración de ácido láctico disociado [CH₃CH(OH)COOH]_d é a mesma (x) que a dos ións hidróxeno [H⁺] e a dos ións lactato [CH₃CH(OH)COO⁻] producidos.

A concentración de ácido láctico no equilibrio obtense restando a concentración que se disociou da concentración inicial.

$$[CH_3CH(OH)COOH]_e = [CH_3CH(OH)COOH]_o - [CH_3CH(OH)COOH]_d = 0,200 - x$$

Constrúese unha táboa coas concentracións de cada especie en cada fase:

		CH ₃ CH(OH)COOH	\rightleftharpoons	H⁺	CH₃CH(OH)COO⁻	
[X] ₀	Concentración inicial	0,200		0	0	mol/dm³
[X] _d	Concentración disociada ou formada	x	\rightarrow	х	x	mol/dm³
[X] _e	Concentración no equilibrio	0,200 - x		х	x	mol/dm³

Escríbese a expresión da constante de acidez cos datos das concentracións no equilibrio:

$$K_{a} = \frac{[\text{CH}_{3} - \text{CH}(\text{OH}) - \text{COO}^{-}]_{e} \cdot [\text{H}^{+}]_{e}}{[\text{CH}_{3} - \text{CH}(\text{OH}) - \text{COOH}]_{e}} \Rightarrow 3,20 \cdot 10^{-4} = \frac{x \cdot x}{0,200 - x}$$

Suponse, en primeira aproximación, que x é desprezable fronte a 0,200. A ecuación redúcese a:

$$x \approx \sqrt{0.200 \cdot 3.20 \cdot 10^{-4}} = 0.00800 \text{ mol/dm}^3$$

Calcúlase o grao de disociación:

$$\alpha = \frac{[s]_d}{[s]_0} = \frac{0,00800 \text{ mol/dm}^3}{0,200 \text{ mol/dm}^3} = 0,0400 = 4,00 \%$$

Un valor inferior ao 5 % considérase desprezable, polo que esta solución é aceptable. Ao ser superior ao 1 %, o número de cifras significativas redúcese a dúas. Calcúlase o pH:

$$pH = -log[H^+] = -log(0,0080) = 2,10$$

b) A disolución de ácido benzoico que ten o mesmo pH terá a mesma concentración de ión hidróxeno, e tamén de ión benzoato, por ser un ácido monoprótico.

$$C_6H_5COOH(aq) \rightleftharpoons H^+(aq) + C_6H_5COO^-(aq)$$

 $[C_6H_5COO^-]_e = [H^+]_e = 0,0080 \text{ mol/dm}^3$

Chámase c_0 á concentración inicial de ácido benzoico e a x á concentración de ácido benzoico que se disocia, e constrúese unha táboa coas concentracións de cada especie en cada fase:

		C ₆ H ₅ COOH	#	H ⁺	C ₆ H ₅ COO⁻	
[X] ₀	Concentración inicial	c_{o}		0	0	mol/dm³

		C ₆ H ₅ COOH	=	H⁺	C ₆ H ₅ COO⁻	
[X] _d	Concentración disociada ou formada	x	\rightarrow	x	x	mol/dm³
[X] _e	Concentración no equilibrio	$c_0 - x$		0,0080	0,0080	mol/dm³

Dedúcese que:

$$x = 0.0080 \text{ mol/dm}^3$$

Escríbese a expresión da constante de acidez do ácido benzoico cos datos das concentracións no equilibrio:

$$K_{a} = \frac{\left[C_{6} H_{5} COO^{-}\right]_{e} \cdot \left[H^{+}\right]_{e}}{\left[C_{6} H_{5} COOH\right]_{e}} \Rightarrow 6,42 \cdot 10^{-5} = \frac{0,008 \ 00,008 \ 0}{c_{0} - 0,008 \ 0}$$

Calcúlase a concentración inicial de ácido benzoico:

$$[C_6H_5COOH]_0 = c_0 = \frac{0,008 \ 00,008 \ 0}{6,42 \cdot 10^{-5}} + 0,008 \ C = 1,0 \ mol/dm^3$$

Análise: O resultado ten sentido, porque como o ácido benzoico é máis débil que o ácido láctico (K_a (C_6H_5 CO-OH) = $6,42\cdot10^{-5}$ < $3,2\cdot10^{-4}$ = K_a (CH₃CH(OH)COOH)), a súa concentración ten que ser maior que $0,200 \text{ mol/dm}^3$ para dar o mesmo pH.

Mesturas ácido base

- 1. Calcula:
 - a) O pH dunha disolución de hidróxido de sodio de concentración 0,010 mol/dm³.
 - b) O pH dunha disolución de ácido clorhídrico de concentración 0,020 mol/dm³.
 - c) O pH da disolución obtida ao mesturar 100 cm³ da disolución de hidróxido de sodio de concentración 0,010 mol/dm³ con 25 cm³ da disolución de ácido clorhídrico de concentración 0,020 mol/dm³.

Dato: $K_{\rm w} = 1.0 \cdot 10^{-14}$. (A.B.A.U. ord. 18)

Rta.: a) pH = 12; b) pH = 1,7; c) pH = 11,6.

Datos	Cifras significativas: 3
Concentración da disolución de NaOH	$[NaOH] = 0.0100 \text{ mol/dm}^3$
Volume que se mestura da disolución de NaOH	$V_{\rm b} = 100 \ {\rm cm}^3 = 0{,}100 \ {\rm dm}^3$
Concentración da disolución de HCl	$[HCl] = 0,0200 \text{ mol/dm}^3$
Volume que se mestura da disolución de HCl	$V_{\rm a} = 25.0 \text{ cm}^3 = 25.0 \cdot 10^{-3} \text{ dm}^3$

Incógnitas

pH da disolución de NaOH	pH_{b}
pH da disolución de HCl	$pH_{\text{a}} \\$
pH da mestura	pH_3

Ecuacións

Ecuacions	
pH	$pH = -log[H^+]$
рОН	$pOH = -log[OH^-]$
Produto iónico da auga	$K_{\rm w} = [{\rm H^+}]_{\rm e} \cdot [{\rm OH^-}]_{\rm e} = 1,00 \cdot 10^{-14}$ $pK_{\rm w} = p{\rm H} + p{\rm OH} = 14,00$

Solución:

a) O hidróxido de sodio é unha base forte que se disocia totalmente:

$$NaOH(aq) \rightarrow Na^{+}(aq) + OH^{-}(aq)$$

O pOH da disolución de NaOH valerá:

$$pOH = -log[OH^{-}] = -log[NaOH] = -log(0,0100) = 2,000$$

(O número de díxitos na mantisa do logaritmo debe ser igual ao número de cifras significativas). Por tanto o seu pH será:

$$pH = 14,000 - pOH = 14,000 - 2,000 = 12,000$$

b) O ácido clorhídrico é un ácido forte que se disocia totalmente:

$$HCl(aq) \rightarrow H^{+}(aq) + Cl^{-}(aq)$$

O pH da disolución de HCl valerá:

$$pH = -log[H^+] = -log[HCl] = -log(0,0200) = 1,700$$

c) Estúdase a reacción entre o HCl e o NaOH para ver que reactivo está en exceso,

En 25 cm³ da disolución de HCl hai: $n=0.0250~\rm dm^3\cdot 0.0200~\rm mol/dm^3=5.00\cdot 10^{-4}~\rm mol~HCl$ En 100 cm³ da disolución de NaOH hai: $n'=0.100~\rm dm^3\cdot 0.0100~\rm mol/dm^3=1.00\cdot 10^{-3}~\rm mol~NaOH$ Supoñendo volumes aditivos:

$$V_t = 25.0 \text{ cm}^3 \text{ D HCl} + 100 \text{ cm}^3 \text{ D NaOH} = 125 \text{ cm}^3 = 0.125 \text{ dm}^3 \text{ de mestura}.$$

		HCl	NaOH	\rightarrow	Na ⁺	Cl-	H ₂ O	
n_0	Cantidade inicial	5,00.10-4	1,00.10-3		0	0		mol
$n_{ m r}$	Cantidade que reacciona ou se forma	5,00.10-4	5,00.10-4		5,00.10-4	5,00.10-4	5,00.10-4	mol
$n_{ m f}$	Cantidade ao final da reacción	0	5,0.10-4		5,00.10-4	5,00.10-4		mol

A concentración final de hidróxido de sodio é:

[NaOH] =
$$5.0 \cdot 10^{-4}$$
 mol NaOH / 0.125 dm³ D = $4.0 \cdot 10^{-3}$ mol/dm³

O pOH da disolución final valerá:

$$pOH = -log[OH^{-}] = -log[NaOH] = -log(4,0\cdot10^{-3}) = 2,40$$

Por tanto o seu pH será:

$$pH = 14,00 - pOH = 14,00 - 2,40 = 11,60$$

♦ CUESTIÓNS

- 1. Dadas dúas disolucións de igual concentración inicial de dous ácidos monopróticos débiles HA e HB, compróbase que, tras alcanzar o equilibrio, a concentración [A-] é maior ca [B-]. Razoa se son certas as seguintes afirmacións:
 - a) O valor da constante de disociación do ácido HA é menor có valor da constante do ácido HB.
 - b) O pH da disolución do ácido HA é maior có pH da disolución do ácido HB.

(A.B.A.U. ord. 24)

Solución:

a) Falso.

A constante (K_a) de disociación dun ácido monoprótico débil HA está relacionada coa concentración do anión [A $^-$] do ácido pola expresión:

$$K_{a} = \frac{\left[A^{-}\right]_{e} \cdot \left[H^{+}\right]_{e}}{\left[H A\right]_{e}}$$

Como o ácido é monoprótico, a concentración de ións hidróxeno é a mesma que a do anión do ácido:

$$HA(aq) \rightleftharpoons H^+(aq) + A^-(aq)$$

Se a concentración de $[A^-]$ é maior que a de $[B^-]$ no equilibrio, a constante de disociación de HA será maior que a do HB.

b) Falso.

O pH é unha medida da acidez dunha solución. Un pH máis baixo indica unha solución máis ácida, porque está máis lonxe do pH = 7, que é o pH neutro (a 25 $^{\circ}$ C). Como o ácido HA está máis disociado que o ácido HB, producirá máis ións H $^{+}$, o que resultará nun pH máis baixo. Polo tanto, o pH da disolución do ácido HA será menor que o do ácido HB.

2. Dadas dúas disolucións, unha de ácido nítrico e outra de HNO_2 ($K_a(HNO_2) = 7,2\cdot10^{-4}$), razoe cal delas terá un pH menor se ambas teñen a mesma concentración inicial.

(A.B.A.U. extr. 23)

Solución:

O pH da disolución do ácido forte é menor.

Un pH ácido é menor que 7. Canto máis afastado de 7 estea, máis ácido será.

O ácido nítrico é un ácido forte e está totalmente disociado.

$$HNO_3(aq) \rightarrow H^+(aq) + NO_3^-(aq)$$

O HNO₂, ácido nitroso, é un ácido débil e está só parcialmente disociado.

$$HNO_2(aq) \rightleftharpoons H^+(aq) + NO_2^-(aq)$$

Canto máis débil sexa o ácido, menor serán a súa constante de acidez, o seu grao de disociación e a concentración de ións H⁺.

Compáranse os pH de disolucións de concentración 1 mol/dm³ dos dous ácidos.

O ácido nítrico está totalmente disociado. A concentración de ións hidróxeno, na disolución de concentración 1 mol/dm³ de ácido nítrico valerá:

$$[H^{+}]_{1} = 1 \text{ mol/dm}^{3}$$

Se chamamos c_0 á concentración da disolución de ácido nitroso, a concentración (c) de ácido disociado pódese expresar en función do grao (α) de disociación como, $c = \alpha \cdot c_0$, e as concentracións no equilibrio serían:

		HNO ₂	#	H⁺	NO ₂	
[X] ₀	Concentración inicial	c_{0}		≈ 0	0	mol/dm³
[X] _d	Concentración disociada ou formada	$\alpha \cdot c_o$	\rightarrow	$\alpha \cdot c_o$	$\alpha \cdot c_o$	mol/dm³
[X] _e	Concentración no equilibrio	$c_0 (1 - \alpha)$		$\alpha \cdot c_o$	$\alpha \cdot c_o$	mol/dm³

O grao de disociación (α) pode calcularse a partir da constante de acidez:

$$K_{\mathbf{a}} = \frac{[\mathbf{A}^{-}]_{\mathbf{e}} \cdot [\mathbf{H}^{+}]_{\mathbf{e}}}{[\mathbf{H} \mathbf{A}]_{\mathbf{a}}} = \frac{(c_{\mathbf{0}} \cdot \alpha)^{2}}{c_{\mathbf{0}} (1 - \alpha)} = \frac{c_{\mathbf{0}} \cdot \alpha^{2}}{1 - \alpha}$$

Se o grao de disociación α é suficientemente pequeno, α < 0,05 = 5 %, queda:

$$\alpha \approx \sqrt{\frac{K_a}{c_0}} = \sqrt{\frac{7.2 \cdot 10^{-4}}{1}} = 0.027$$

A concentración de ións hidróxeno, na disolución de concentración 1 mol/dm³ de ácido nitroso valerá:

$$[H^+]_2 = \alpha \cdot c_0 = 0.027 \cdot 1 = 0.027 \text{ mol/dm}^3$$

Os pH das dúas disolucións valerían:

$$HNO_3$$
 $pH_1 = -log[H^+]_1 = -log(1) = 0$

$$HNO_2$$
 $pH_2 = -log[H^+]_2 = -log(1 \cdot 0.027) = 1.6$

O pH do ácido débil está máis cerca de 7, é maior que o do ácido forte.

3. Razoe mediante as reaccións correspondentes o pH que terán as disolucións acuosas das seguintes especies químicas: NaNO₃ e NH₄NO₃.

(A.B.A.U. extr. 22)

Solución:

O nitrato de sodio terá pH neutro. Tanto o ión nitrato como o ión sodio veñen de especies fortes (o Na⁺ da base forte hidróxido de sodio e o NO₃ do ácido forte HNO₃), e non reaccionan coa auga.

O nitrato de amonio terá carácter ácido.

Ao disolverse o nitrato de amonio, (composto iónico), os seus ións solvataranse e separaranse.

$$NH_4NO_3(aq) \rightarrow NH_4^+(aq) + NO_3^-(aq)$$

O ión nitrato provén dun ácido forte (o ácido nítrico), e o posible equilibrio

$$NO_3^-(aq) + H_2O(l) \leftarrow OH^-(aq) + HNO_3(aq)$$

está totalmente desprazado cara á esquerda. Non se hidroliza.

Pero o ión amonio provén dunha base débil (o amoníaco), e hidrolízase.

$$NH_4^+(aq) + H_2O(1) \rightleftharpoons NH_3(aq) + H_3O^+(aq)$$

Este equilibrio produce exceso de ións oxonio, o que confire á disolución un carácter ácido.

4. Das seguintes substancias: PO₄³⁻, HNO₂ e HCO₃⁻, unha é ácida, outra básica e outra anfótera segundo a teoría de Brönsted-Lowry. Razoa cal é cada unha, escribindo os equilibrios que así o demostren.

(A.B.A.U. ord. 21)

Solución:

Na definición ácido-base de Brönsted-Lowry, un ácido é a substancia que cede un ión hidróxeno a unha base sendo os produtos da reacción as súas especies conxugadas. Un proceso ácido-base é só un intercambio de ións hidróxeno.

A súa reacción cunha substancia anfótera como a auga sería:

PO₄³-: básica. Acepta ións hidróxeno.

HNO₂: ácido. Cede ións hidróxeno.

$$HNO_2(aq) + H_2O(l) \rightarrow NO_2^-(aq) + H_3O^+(aq)$$
 ácido base base conxugada do HNO_2 ácido conxugado da H_2O

HCO₃: anfótera. Pode actuar como ácido ou como base.

$$HCO_3^-(aq) + H_2O(l) \rightarrow CO_3^{2-}(aq) + H_3O^+(aq)$$
 ácido base base conxugada do HCO_3^- ácido conxugado da H_2O $HCO_3^-(aq) + H_2O(l) \rightarrow H_2CO_3(aq) + OH^-(aq)$ base ácido ácido conxugado do HCO_3^- base conxugada da H_2O

5. Xustifica se a seguinte afirmación é verdadeira ou falsa: No equilibrio: HSO₄(aq) + H₂O(l) ⇒ HSO₄²(aq) + H₃O⁺(aq) a especie HSO₄ actúa como unha base e a molécula de auga como un ácido de Brönsted-Lowry.

(A.B.A.U. extr. 20)

Solución:

Falsa.

Na definición ácido-base de Brönsted-Lowry, un ácido é a substancia que cede un ión hidróxeno a unha base sendo os produtos da reacción as súas especies conxugadas. Un proceso ácido-base é só un intercambio de ións hidróxeno.

No equilibrio:

$$HSO_4^-(aq) + H_2O(1) \rightleftharpoons HSO_4^{2-}(aq) + H_3O^+(aq)$$

O ión HSO₄ cede un ión hidróxeno á molécula de auga. Actúa como ácido.

A molécula de auga acepta o ión hidróxeno actuando como base.

6. b) Indica se o pH dunha disolución de NH₄Cl será ácido, básico ou neutro.

(A.B.A.U. ord. 20)

Solución:

b) Ao disolverse en auga o cloruro de amonio produce:

$$NH_4Cl(aq) \rightarrow NH_4^+(aq) + Cl^-(aq)$$

Como o ión NH₄ procede do hidróxido de amonio NH₄OH que é unha base débil, compórtase como un ácido relativamente forte fronte ao auga

$$NH_4^+(aq) + H_2O(l) \rightleftharpoons NH_3(aq) + H_3O^+(aq)$$

A concentración de ións oxonio na disolución aumenta e o pH da disolución será ácido.

- 7. Para os sales NaCl e NH₄NO₃:
 - a) Escribe as ecuacións químicas da súa disociación en auga.
 - b) Razoa se as disolucións obtidas serán ácidas, básicas ou neutras.

(A.B.A.U. extr. 19)

Solución:

a) Para o cloruro de sodio:

$$NaCl(aq) \rightarrow Na^{+}(aq) + Cl^{-}(aq)$$

O nitrato de amonio

$$NH_4NO_3(aq) \rightarrow NH_4^+(aq) + NO_3^-(aq)$$

b) O cloruro de sodio terá pH neutro. Tanto o ión cloruro como o ión sodio veñen de especies fortes (o Na⁺ da base forte hidróxido de sodio e o Cl⁻ do ácido forte HCl), e non reaccionan coa auga.

O nitrato de amonio terá carácter ácido.

Ao disolverse o nitrato de amonio, (composto iónico), os seus ións solvataranse e separaranse.

$$NH_4NO_3(aq) \rightarrow NH_4^+(aq) + NO_3^-(aq)$$

O ión nitrato provén dun ácido forte (o ácido nítrico), e o posible equilibrio

$$NO_3^-(aq) + H_2O(1) \leftarrow OH^-(aq) + HNO_3(aq)$$

está totalmente desprazado cara á esquerda. Non se hidroliza.

Pero o ión amonio provén dunha base débil (o amoníaco), e hidrolízase.

$$NH_4^+(aq) + H_2O(1) \rightleftharpoons NH_3(aq) + H_3O^+(aq)$$

Este equilibrio produce exceso de ións oxonio, o que confire á disolución un carácter ácido.

8. b) Razoa se a seguinte afirmación é correcta: a igual concentración molar, canto máis débil é un ácido menor é o pH da súa disolución acuosa.

(A.B.A.U. extr. 18)

Solución:

b) Non.

Un pH ácido é menor que 7. Canto máis afastado de 7 estea, máis ácido será.

Canto máis débil sexa o ácido, menor serán a súa constante de acidez, o seu grao de disociación e a concentración de ións H⁺.

Comparando os pH de disolucións de concentración 0,1 mol/dm³ de dous ácidos, un deles disociado un 1 % e o outro máis débil disociado un 0,1 %, queda:

$$pH_1 = -log[H^+]_1 = -log(0,1 \cdot 0,01) = 3$$

 $pH_2 = -log[H^+]_2 = -log(0,1 \cdot 0,001) = 4$

O pH do máis débil está máis cerca de 7, é maior que o do máis forte.

9. a) Completa as seguintes reaccións e identifica os pares conxugados ácido-base.

a.1)
$$HNO_3(aq) + H_2O(l) \rightarrow$$

a.2)
$$NH_3(aq) + H_2O(1) \rightleftharpoons$$

(A.B.A.U. ord. 18)

Solución:

a.1)
$$HNO_3(aq) + H_2O(l) \rightarrow NO_3^-(aq) + H_3O^+(aq)$$
 ácido base base conxugada do HNO_3 ácido conxugado da H_2O a.2)
$$NH_3(aq) + H_2O(l) \rightarrow NH_4^+(aq) + OH^-(aq)$$
 base ácido ácido conxugado do NH_3 base conxugada da H_2O

10. c) Xustifica o carácter ácido, básico ou neutro dunha disolución acuosa de KCN.

(A.B.A.U. extr. 17)

Solución:

c) Básico

O cianuro de potasio é un sal que procede dunha base forte (KOH) e un ácido débil (HCN). Disóciase totalmente en auga,

$$KCN(aq) \rightarrow K^{+}(aq) + CN^{-}(aq)$$

pero o ión cianuro (base conxugada do ácido cianhídrico) é o suficientemente forte como para romper as moléculas de auga.

$$CN^{-}(aq) + H_2O(1) \rightleftharpoons HCN(aq) + OH^{-}(aq)$$

11. b) Xustifica se a disolución obtida ao disolver NaNO₂ en auga será ácida, neutra ou básica.

(A.B.A.U. ord. 17)

Solución:

b) O nitrito de sodio terá carácter básico.

Ao disolverse o nitrito de sodio (composto iónico), os seus ións solvataranse e separaranse

$$NaNO_2(aq) \rightarrow Na^+(aq) + NO_2^-(aq)$$

O ión sodio provén dunha base forte (o hidróxido de sodio), e o posible equilibrio.

$$Na^{+}(aq) + H_2O(l) \leftarrow NaOH(aq) + H_3O^{+}(aq)$$

está totalmente desprazado cara á esquerda. Non se hidroliza.

Pero o ión nitrito provén dun ácido débil (o ácido nitroso), e hidrolízase

$$NO_2^-(aq) + H_2O(1) \rightleftharpoons OH^-(aq) + HNO_2(aq)$$

Este equilibrio produce exceso de ións hidróxido, o que dá á disolución un carácter básico.

♦ LABORATORIO

- 1. Dunha disolución de concentración 4,0 mol/dm³ de hidróxido de magnesio tómanse 50,0 cm³ e dilúense con auga ata un volume final de 250 cm³. A continuación úsanse 15,0 cm³ desta disolución para valorar 20,0 cm³ dunha disolución de ácido clorhídrico.
 - a) Escribe a reacción que ten lugar e calcula a concentración molar da disolución do ácido.
 - b) Describe o procedemento que empregarías para levar a cabo a valoración, indicando o material necesario.

(A.B.A.U. ord. 24)

Rta.: a) [HCl] = 1,2 mol/dm³

Solución:

a) A reacción axustada é:

$$2 \text{ HCl(ac)} + \text{Mg(OH)}_2(\text{ac}) \rightarrow \text{MgCl}_2(\text{ac}) + 2 \text{ H}_2\text{O(I)}$$

Cálculos previos á valoración (supoñendo 2 cifras significativas):

Calcúlase a cantidade de hidróxido de magnesio que hai en 50,0 cm³ de disolución de hidróxido de magnesio de concentración 4,0 mol/dm³:

$$n(Mg(OH)_2) = \frac{50 \text{ cm}^3 \text{ D} \cdot 4.0 \text{ mol } Mg(OH)_2}{1 \text{ dm}^3 \text{ D}} = \frac{1 \text{ dm}^3}{10^3 \text{ cm}^3} = 0.20 \text{ mol } Mg(OH)_2$$

Calcúlase a concentración da disolución diluída de hidróxido de magnesio:

$$[Mg(OH)_2] = \frac{0,20 \text{ mol } Mg(OH)_2}{250 \text{ cm}^3 \text{ D}} \frac{10^3 \text{ cm}^3}{1 \text{ dm}^3} = 0,80 \text{ mol/dm}^3 \text{ D } Mg(OH)_2$$

Calcúlanse os moles de ácido clorhídrico necesarios para neutralizar 15 cm³ de disolución de hidróxido de magnesio de concentración 0,80 mol/dm³:

$$n=15 \text{ cm}^3 \text{ D Mg}(\text{OH})_2 \frac{1 \text{ dm}^3}{10^3 \text{ cm}^3} \cdot \frac{0,80 \text{ mol Mg}(\text{OH})_2}{1 \text{ dm}^3 \text{ D Mg}(\text{OH})_2} \cdot \frac{2 \text{ mol HCl}}{1 \text{ mol Mg}(\text{OH})_2} = 0,024 \text{ mol D HCl}$$

A concentración molar da disolución de ácido clorhídrico será:

[HCl] =
$$\frac{0,024 \text{ mol D HCl}}{20 \text{ cm}^3 \text{ D}} = \frac{10^3 \text{ cm}^3}{1 \text{ dm}^3} = 1,2 \text{ mol HCl/dm}^3 \text{ D}$$

<u>Procedemento de valoración:</u> Cunha pipeta mídense 15 cm³ de disolución diluída de hidróxido de magnesio e vértense nun matraz erlenmeyer de 250 cm³. Engádense dúas pingas de fenolftaleína e a disolución adquire unha cor fucsia. Énchese unha bureta de 25 cm³ con disolución de ácido clorhídrico, de concentración descoñecida, por enriba do cero. Ábrese a chave ata que o pico da bureta estea cheo e o nivel en cero. Déixanse caer uns 12 cm³ sobre o erlenmeyer e axítase. Ábrese a chave da bureta para deixar caer a disolución de ácido clorhídrico en pequenos chorros mentres se imprime un movemento circular ao erlenmeyer ata que o contido do erlenmeyer perda a cor. Anótase o volume de ácido clorhídrico gastado (p. ex. 20,7 cm³) e

tírase o contido do erlenmeyer e lávase o matraz. Vólvese a encher a bureta con ácido clorhídrico ata o cero. Mídense outros 15 cm³ de disolución diluída de hidróxido de magnesio coa pipeta, vértense no erlenmeyer (lavado pero non necesariamente seco) e engádense dúas pingas de fenolftaleína. Colócase o erlenmeyer baixo a bureta e ábrese a chave ata deixar caer case todo o volume medido antes (p. ex. 19,5 cm³). Agora déixase caer a disolución de ácido clorhídrico pinga a pinga mentres se fai rotar o erlenmeyer, ata que a fenolftaleína cambie de cor. Anótase este valor. Repítese outras dúas veces e tómase como volume correcto o valor medio das medidas que máis se aproximan.

<u>Material</u>: Bureta (1) de 25 cm³ (graduada en 0,1 cm³), pipeta (1) de 20 cm³ con aspirador, matraz erlenmeyer (1) de 250 cm³, disolución de fenolftaleína.

- 2. Para neutralizar 150 cm³ dunha disolución de ácido nítrico de concentración 0,010 mol/dm³ gastáronse 15 cm³ dunha disolución de hidróxido de calcio de concentración descoñecida.
 - a) Escribe a reacción que ten lugar e calcula a concentración molar da disolución do hidróxido de calcio.
 - b) Indica o material que empregaría e explica o procedemento experimental para realizar a valoración.

(A.B.A.U. ord. 23)

Rta.: $[Ca(OH)_2] = 0.050 \text{ mol/dm}^3 (D).$

Solución:

a) A reacción axustada é:

$$2 \text{ HNO}_3(ac) + \text{Ca}(OH)_2(ac) \rightarrow \text{Ca}(NO_3)_2(ac) + 2 \text{ H}_2O(I)$$

Cálculos previos á valoración: Os moles de hidróxido de calcio necesarios para neutralizar 150 cm³ de ácido nítrico de concentración 0,010 mol/dm³ son:

$$n=150 \text{ cm}^3 \text{ D HNO}_3 \frac{1 \text{ dm}^3}{10^3 \text{ cm}^3} \cdot \frac{0,010 \text{ mol HNO}_3}{1 \text{ dm}^3 \text{ D HNO}_3} = \frac{1 \text{ mol Ca}(\text{OH})_2}{2 \text{ mol HNO}_3} = 7,5 \cdot 10^{-4} \text{ mol D Ca}(\text{OH})_2$$

A concentración molar da disolución do hidróxido de calcio será:

$$[Ca(OH)_2] = \frac{7.5 \cdot 10^{-4} \text{ mol D } Ca(OH)_2}{15 \text{ cm}^3 \text{ D}} \frac{10^3 \text{ cm}^3}{1 \text{ dm}^3} = 0,050 \text{ mol } Ca(OH)_2/\text{dm}^3 \text{ D}$$

Procedemento de valoración: Cunha pipeta mídense 150 cm³ de disolución de ácido nítrico e vértense nun matraz erlenmeyer de 250 cm³. Engádense dúas pingas de fenolftaleína e a disolución permanecerá incolora. Énchese unha bureta de 25 cm³ con disolución de hidróxido de calcio, de concentración descoñecida, por enriba do cero. Ábrese a chave ata que o pico da bureta estea cheo e o nivel en cero. Déixanse caer uns 12 cm³ sobre o erlenmeyer e axítase. Ábrese a chave da bureta para deixar caer a disolución de hidróxido de calcio en pequenos chorros mentres se imprime un movemento circular ao erlenmeyer ata que o contido do erlenmeyer adquira unha cor rosada. Anótase o volume de hidróxido de calcio gastado (p. ex. 15,2 cm³) e tírase o contido do erlenmeyer e lávase o matraz. Vólvese a encher a bureta con hidróxido de calcio ata o cero. Mídense outros 150 cm³ de ácido nítrico coa pipeta, vértense no erlenmeyer (lavado pero non necesariamente seco) e engádense dúas pingas de fenolftaleína. Colócase o erlenmeyer baixo a bureta e ábrese a chave ata deixar caer case todo o volume medido antes (p. ex. 14,5 cm³). Agora déixase caer a disolución de hidróxido de calcio pinga a pinga mentres se fai rotar o erlenmeyer, ata que a fenolftaleína cambie de cor. Anótase este valor. Repítese outras dúas veces e tómase como volume correcto o valor medio das medidas que máis se aproximan.

<u>Material</u>: Bureta (1) de 25 cm³ (graduada en 0,1 cm³), pipeta (1) de 200 cm³ con aspirador, matraz erlenmeyer (1) de 250 cm³, disolución de fenolftaleína.

- 3. Emprégase unha disolución de ácido nítrico de riqueza 2 % en masa e densidade 1,009 g/cm³ para neutralizar 50 cm³ dunha disolución de concentración 0,25 mol/dm³ de hidróxido de bario.
 - a) Escribe a reacción química que ten lugar e calcula o volume da disolución de ácido nítrico gastado.
 - b) Describe o procedemento experimental e nomea o material necesario para realizar a valoración.

(A.B.A.U. extr. 22)

Rta.: a) $V = 78 \text{ cm}^3 \text{ D HNO}_3$.

Solución:

a) Calcúlase primeiro a concentración da disolución de ácido nítrico.

Tomando como base de cálculo un volume de 1 dm³ de disolución de ácido nítrico do 2 % de riqueza en masa e densidade 1,009 g/cm³, calcúlase primeiro a masa da disolución:

$$m = 1000 \text{ m}^3 \cdot 1,009 \text{ g/cm}^3 = 1009 \text{ g D}$$

A masa de ácido nítrico contido nela é, supoñendo 2 cifras significativas:

$$m' = 2.0 \% \cdot 1009 \text{ g} = 20 \text{ g HNO}_3$$

A concentración da disolución é:

$$[HNO_3] = \frac{20 \text{ g } HNO_3}{1 \text{ dm}^3 \text{ D}} \frac{1 \text{ mol } HNO_3}{63 \text{ g } HNO_3} = 0,32 \frac{\text{mol } HNO_3}{\text{dm}^3 \text{ D}}$$

A reacción de neutralización é:

$$2 \text{ HNO}_3(\text{aq}) + \text{Ba}(\text{OH})_2(\text{aq}) \longrightarrow \text{Ba}(\text{NO}_3)_2(\text{aq}) + 2 \text{ H}_2\text{O}(\text{l})$$

O volume de disolución de ácido nítrico de concentración 0,32 mol/dm³ gastado na neutralización de 50 cm³ da disolución de hidróxido de bario de concentración 0,25 mol/dm³ é:

$$V=50.0 \text{ cm}^3 \text{ D Ba}(\text{OH})_2 \frac{0.25 \text{ mol Ba}(\text{OH})_2}{1000 \text{ cm}^3 \text{ D Ba}(\text{OH})_2} \frac{2 \text{ mol HNO}_3}{1 \text{ mol Ba}(\text{OH})_2} \frac{1000 \text{ cm}^3 \text{ D HNO}_3}{0.32 \text{ mol HNO}_3}=78 \text{ cm}^3 \text{ D HNO}_3$$

b) <u>Procedemento de valoración:</u> Cunha pipeta mídense 50 cm³ da disolución de Ba(OH)₂ e vértense nun matraz erlenmeyer de 250 cm³. Engádense dúas pingas de fenolftaleína e a cor da disolución virará a rosa fucsia. Énchese unha bureta de 100 cm³ con disolución de HNO₃ de concentración 0,32 mol/dm³ por encima do cero. Ábrese a chave ata que o pico da bureta estea cheo e o nivel en cero. Déixanse caer ata un 75 cm³ sobre o erlenmeyer e axítase. Ábrese a chave da bureta para deixar caer a disolución de HNO₃ en pequenos chorros mentres se imprime un movemento circular ao erlenmeyer ata que o contido do erlenmeyer perda a cor rosada. Anótase o volume de HNO₃ gastado (p. ex. 78,2 cm³) e tírase o contido do erlenmeyer e lávase o matraz. Vólvese a encher a bureta con HNO₃ ata o cero. Mídense outros 50 cm³ de Ba(OH)₂ coa pipeta, vértense no erlenmeyer (lavado pero non necesariamente seco) e engádense dúas pingas de fenolftaleína. Colócase o erlenmeyer baixo a bureta e ábrese a chave ata deixar caer case todo o volume medido antes (p. ex. 77,5 cm³). Agora déixase caer o HNO₃ pinga a pinga mentres se fai rotar o erlenmeyer, ata que a fenolftaleína cambie de cor. Anótase este valor. Repítese outras dúas veces e tómase como volume correcto o valor medio das medidas que máis se aproximan.

Material: Bureta (1) de 100 cm³ (graduada en 0,1 cm³), pipeta (1) de 50 cm³ con aspirador, matraz erlenmeyer (1) de 250 cm³, disolución de fenolftaleína.

- 4. Tómanse 30,0 cm³ dunha disolución de HCl de concentración 6,0 mol/dm³ e dilúense con auga ata un volume final de 250 cm³. 25,0 cm³ desta disolución diluída necesitaron 20,0 cm³ dunha disolución de hidróxido de calcio para a súa neutralización.
 - a) Escribe a reacción que ten lugar e calcula a concentración molar da disolución da base.
 - b) Nomea e debuxa o material necesario e indica o procedemento empregado para a valoración.

(A.B.A.U. ord. 22)

Rta.: a) $[Ca(OH)_2] = 0.45 \text{ mol/dm}^3$.

Solución:

Cálculo de dilución:

En 30,0 cm³ de disolución de HCl de concentración 6,0 mol/dm³ hai:

$$n(\text{HCl}) = \frac{30.0 \text{ cm}^3 \text{ D} \cdot 6.0 \text{ mol HCl}}{1 \text{ dm}^3 \text{ D}} = \frac{1 \text{ dm}^3}{10^3 \text{ cm}^3} = 0.18 \text{ mol HCl}$$

Ao disolverse en auga ata 250 cm³ (=0, 250 dm³) a concentración da disolución obtida será:

$$[HCl] = 0.18 \text{ mol } HCl / 0.250 \text{ dm}^3 = 0.72 \text{ mol/dm}^3$$

a) A reacción axustada é

$$2 \text{ HCl(aq)} + \text{Ca(OH)}_2(\text{aq}) \rightarrow \text{CaCl}_2(\text{aq}) + 2 \text{ H}_2\text{O(l)}$$

<u>Cálculos</u>: Se se gastaron 25,0 cm³ de disolución de ácido clorhídrico de concentración 0,72 mol/dm³ a cantidade de ácido clorhídrico que reacciona é:

$$n(\text{HCl}) = 25.0 \text{ cm}^3 \text{ D HCl} \frac{0.72 \text{ mol HCl}}{1000 \text{ cm}^3 \text{ D HCl}} = 0.018 \text{ mol HCl}$$

A cantidade de hidróxido de calcio que reacciona é:

$$n(\text{Ca}(\text{OH})_2) = 0.018 \text{ mol HCl} \frac{1 \text{ mol Ca}(\text{OH})_2}{2 \text{ mol HCl}} = 9.0 \cdot 10^{-3} \text{ mol Ca}(\text{OH})_2$$

E a concentración da disolución de Ca(OH)₂ é:

$$[Ca(OH)_2] = \frac{9.0 \cdot 10^{-3} \text{ mol } Ca(OH)_2}{20.0 \text{ cm}^3 \text{ D } Ca(OH)_2} \frac{10^3 \text{ cm}^3}{1,00 \text{ dm}^3} = 0.45 \text{ mol } Ca(OH)_2 / \text{dm}^3 \text{ D}$$

Material: Bureta (1) de 25 cm³ (graduada en 0,1 cm³), pipeta (1) de 20 cm³ con aspirador, matraz erlenmeyer (1) de 100 cm³, disolución de fenolftaleína.

A bureta é un tubo estreito graduado cunha boca superior algo máis ancha para enchelo e unha chave de paso na parte inferior para poder baleirala.

A pipeta é tamén un tubo estreito que pode ser graduado ou ter unha marca de aforo. Énchese ao aspirar cunha especie de xiringa cando a boca inferior máis estreita está mergullada na disolución.

O matraz erlenmeyer é un recipiente con forma de tronco de cono, coa boca máis estreita que o fondo, para non salpicar ao removelo cun movemento circular.

Procedemento de valoración: Cunha pipeta de 25 cm³ mídense 25,0 cm³ de disolución de HCl de concentración 0,72 mol/dm³ e vértense nun matraz erlenmeyer de 100 cm³. Engádense dúas pingas de fenolftaleína e a disolución non cambia de cor. Énchese unha bureta de 25 cm³ con disolución de Ca(OH)² por encima do cero. Ábrese a chave ata que o pico da bureta estea cheo e o nivel en cero. Déixanse caer 19 cm³ sobre o erlenmeyer e axítase. Ábrese a chave da bureta para deixar caer a disolución de Ca(OH)² en pequenos chorros mentres se imprime un movemento circular ao erlenmeyer ata que a cor do contido do erlenmeyer pase a rosa fucsia. Anótase o volume de Ca(OH)² gastado (p. ex. 20,5 cm³) e tírase o contido do erlenmeyer e lávase o matraz. Vólvese a encher a bureta con Ca(OH)² ata o cero. Mídense outros 25 cm³ de HCl coa pipeta, vértense no erlenmeyer (lavado pero non necesariamente seco) e engádense dúas pingas de fenolftaleína. Colócase o erlenmeyer baixo a bureta e ábrese a chave ata deixar caer case todo o volume medido antes (p. ex. 19,8 cm³). Agora déixase caer o Ca(OH)² pinga a pinga mentres se fai rotar ao erlenmeyer, ata que o indicador vire de cor. Anótase este valor. Repítese outras dúas veces e tómase como volume correcto o valor medio das medidas que máis se aproximan.

- 5. Ao valorar 20,0 cm³ dunha disolución de Ca(OH)₂ gástanse 18,1 cm³ dunha disolución de HCl de concentración 0,250 mol/dm³.
 - a) Escribe a reacción que ten lugar e calcule a concentración molar da disolución da base.
 - b) Indica o material e reactivos necesarios, debuxa a montaxe e explica o procedemento realizado.

(A.B.A.U. extr. 21)

Rta.: a) $[Ca(OH)_2] = 0.113 \text{ mol/dm}^3 (D)$.

Solución:

a) A reacción axustada é

$$2 \text{ HCl(aq)} + \text{Ca(OH)}_2(\text{aq}) \rightarrow \text{CaCl}_2(\text{aq}) + 2 \text{ H}_2\text{O(l)}$$

<u>Cálculos</u>: Se se gastaron 18,1 cm³ de disolución de ácido clorhídrico de concentración 0,250 mol/dm³ a cantidade de ácido clorhídrico que reacciona é:

$$n(\text{HCl}) = 18,1 \text{ cm}^3 \text{ D HCl} \frac{0,250 \text{ mol HCl}}{1000 \text{ cm}^3 \text{ D HCl}} = 4,53 \cdot 10^{-3} \text{ mol HCl}$$

A cantidade de hidróxido de calcio que reacciona é:

$$n(Ca(OH)_2)=4,53 \cdot 10^{-3} \text{ mol HCl} \frac{1 \text{ mol Ca}(OH)_2}{2 \text{ mol HCl}}=2,26 \cdot 10^{-3} \text{ mol Ca}(OH)_2$$

E a concentración da disolución de HCl é

[HCl] =
$$\frac{2,26 \cdot 10^{-3} \text{ mol HCl}}{20.0 \text{ cm}^3 \text{ D HCl}} \frac{10^3 \text{ cm}^3}{1.00 \text{ dm}^3} = 0,113 \text{ mol HCl/dm}^3 \text{ D}$$

Procedemento de valoración: Cunha pipeta de 20 cm³ mídense 20,0 cm³ de disolución de Ca(OH)₂ e vértense nun matraz erlenmeyer de 100 cm³. Engádense dúas pingas de fenolftaleína e a disolución volverase de cor rosa fucsia. Énchese unha bureta de 25 cm³ con disolución de HCl de concentración 0,250 mol/dm³ por encima do cero. Ábrese a chave ata que o pico da bureta estea cheo e o nivel en cero. Déixanse caer 17 cm³ sobre o erlenmeyer e axítase. Ábrese a chave da bureta para deixar caer a disolución de HCl en pequenos chorros mentres se imprime un movemento circular ao erlenmeyer ata que a cor do contido do erlenmeyer desapareza. Anótase o volume de HCl gastado (p. ex. 18,5 cm³) e tírase o contido do erlenmeyer e lávase o matraz. Vólvese a encher a bureta con HCl ata o cero. Mídense outros 20 cm³ de Ca(OH)₂ coa pipeta, vértense no erlenmeyer (lavado pero non necesariamente seco) e engádense dúas pingas de fenolftaleína. Colócase o erlenmeyer baixo a bureta e ábrese a chave ata deixar caer case todo o volume medido antes (p. ex. 18,0 cm³). Agora déixase caer o HCl pinga a pinga mentres se fai rotar ao erlenmeyer, ata que o indicador vire de cor. Anótase este valor. Repítese outras dúas veces e tómase como volume correcto o valor medio das medidas que máis se aproximan.

<u>Material</u>: Bureta (1) de 25 cm³ (graduada en 0,1 cm³), pipeta (1) de 20 cm³ con aspirador, matraz erlenmeyer (1) de 100 cm³, disolución de fenolftaleína.

A bureta é un tubo estreito graduado cunha boca superior algo máis ancha para enchelo e unha chave de paso na parte inferior para poder baleirala.

A pipeta é tamén un tubo estreito que pode ser graduado ou ter unha marca de aforo. Énchese ao aspirar cunha especie de xiringa cando a boca inferior máis estreita está mergullada na disolución.

O matraz erlenmeyer é un recipiente con forma de tronco de cono, coa boca máis estreita que o fondo, para non salpicar ao removelo cun movemento circular.

- 6. Prepáranse 100 mL dunha disolución de HCl disolvendo, en auga, 10 cm³ dun HCl comercial de densidade 1,19 g·cm⁻³ e riqueza 36 % en peso. 20 cm³ da disolución de ácido preparada valóranse cunha disolución de NaOH de concentración 0,8 mol/dm³.
 - a) Calcula a concentración molar da disolución de ácido valorada, escribe a reacción que ten lugar na valoración e calcula o volume gastado da disolución de NaOH.
 - b) Indica o procedemento a seguir no laboratorio para a valoración do ácido indicando o material e reactivos.

(A.B.A.U. ord. 21)

Rta.: a) [HCl] = 1,2 mol/dm³; $V = 29 \text{ cm}^3 \text{ D NaOH}$.

Solución:

Cálculo de dilución:

En 10 cm³ de disolución comercial de HCl de densidade 1,19 g·cm³ e riqueza 36 % en masa hai:

$$n(HCl) = 10 \text{ cm}^3 \text{ D} \cdot 1,19 \text{ g/cm}^3 \frac{36 \text{ g HCl}}{100 \text{ g D}} \frac{1 \text{ mol HCl}}{36,5 \text{ g HCl}} = 0,12 \text{ mol HCl}$$

Ao disolverse en auga ata 100 cm³ (=0,100 dm³) a concentración da disolución obtida será:

$$[HCl] = 0.12 \text{ mol } HCl / 0.100 \text{ dm}^3 = 1.2 \text{ mol/dm}^3$$

Cálculo da valoración:

A ecuación da reacción de valoración é:

$$HCl(aq) + NaOH(aq) \rightarrow NaCl(aq) + H_2O(l)$$

Para neutralizar 20 cm³ de HCl de concentración 1,2 mol/dm³ con NaOH de concentración 0,8 mol/dm³ necesitaranse:

$$V = 20.0 \text{ cm}^3 \text{ D HCl} \quad \frac{1.2 \text{ mol HCl}}{1000 \text{ cm}^3 \text{ D HCl}} \quad \frac{1 \text{ mol NaOH}}{1 \text{ mol HCl}} \quad \frac{1000 \text{ cm}^3 \text{ D NaOH}}{0.8 \text{ mol NaOH}} = 29 \text{ cm}^3 \text{ D NaOH}$$

Procedemento de valoración: Cunha pipeta mídense 20 cm³ de disolución de HCl e vértense nun matraz erlenmeyer de 100 cm³. Engádense dúas pingas de fenolftaleína e a disolución permanecerá incolora. Énchese unha bureta de 25 cm³ con disolución de NaOH de concentración 0,8 mol/dm³ por encima do cero. Ábrese a chave ata que o pico da bureta estea cheo e o nivel en cero. Déixanse caer 2 cm³ sobre o erlenmeyer e axítase. Ábrese a chave da bureta para deixar caer a disolución de NaOH en pequenos chorros mentres se imprime un movemento circular ao erlenmeyer ata que o contido do erlenmeyer adquira unha cor rosada. Anótase o volume de NaOH gastado (p. ex. 3,2 cm³) e tírase o contido do erlenmeyer e lávase o matraz. Vólvese a encher a bureta con NaOH ata o cero. Mídense outros 20 cm³ de HCl coa pipeta, vértense no erlenmeyer (lavado pero non necesariamente seco) e engádense dúas pingas de fenolftaleína. Colócase o erlenmeyer baixo a bureta e ábrese a chave ata deixar caer case todo o volume medido antes (p. ex. 2,9 cm³). Agora déixase caer o HCl pinga a pinga mentres se fai rotar o erlenmeyer, ata que a fenolftaleína cambie de cor. Anótase este valor. Repítese outras dúas veces e tómase como volume correcto o valor medio das medidas que máis se aproximan.

<u>Material</u>: Bureta (1) de 25 cm³ (graduada en 0,1 cm³), pipeta (1) de 20 cm³ con aspirador, matraz erlenmeyer (1) de 100 cm³, disolución de fenolftaleína.

A bureta é un tubo estreito graduado cunha boca superior algo máis ancha para enchelo e unha chave de paso na parte inferior para poder baleirala.

A pipeta é tamén un tubo estreito que pode ser graduado ou ter unha marca de aforo. Énchese ao aspirar cunha especie de xiringa cando a boca inferior máis estreita está mergullada na disolución.

O matraz erlenmeyer é un recipiente con forma de tronco de cono, coa boca máis estreita que o fondo, para non salpicar ao removelo cun movemento circular.

- 7. 2,0 cm³ dun ácido nítrico do 58 % de riqueza en masa e densidade 1,36 g/cm³ dilúense en auga ata completar 250 cm³ de disolución.
 - a) Calcula o volume de disolución de hidróxido de sodio de concentración 0,10 mol/dm³ necesario para neutralizar 10 cm³ da disolución preparada de ácido nítrico, escribindo a reacción que ten lugar.
 - b) Describe o procedemento experimental e nomea o material necesario para realizar a valoración (A.B.A.U. extr. 20)

Rta.: $V = 10 \text{ cm}^3 \text{ D NaOH}$.

Solución:

a) Calcúlase primeiro a concentración da disolución diluída de ácido nítrico.

A masa dos 2,0 cm³ da disolución de ácido nítrico do 58 % de riqueza en masa e densidade 1,36 g/cm³ é:

$$m = 2.0 \text{ cm}^3 \cdot 1.36 \text{ g/cm}^3 = 2.7 \text{ g D}$$

A masa de ácido nítrico contido nela é:

$$m' = 58 \% \cdot 2.7 \text{ g} = 1.6 \text{ g HNO}_3$$

A concentración dos 250 cm³ da disolución diluída é:

$$[HNO_3] = \frac{1.6 \text{ g } HNO_3}{250 \text{ cm}^3 \text{ D}} \frac{1 \text{ mol } HNO_3}{63 \text{ g } HNO_3} \frac{1 \text{ cm}^3 \text{ D}}{10^{-3} \text{ dm}^3} = 0.10 \frac{\text{mol } HNO_3}{\text{dm}^3 \text{ D}}$$

A reacción de neutralización é:

$$HNO_3(aq) + NaOH(aq) \rightarrow NaNO_3(aq) + H_2O(l)$$

O volume de disolución de hidróxido de sodio de concentración 0,10 mol/dm³ necesario para neutralizar 10 cm³ da disolución preparada de ácido nítrico é:

$$V = 10.0 \text{ cm}^{3} \text{ D HNO}_{3} \quad \frac{0.10 \text{ mol HNO}_{3}}{1000 \text{ cm}^{3} \text{ D HNO}_{3}} \quad \frac{1 \text{ mol NaOH}}{1 \text{ mol HNO}_{3}} \quad \frac{1000 \text{ cm}^{3} \text{ D NaOH}}{0.10 \text{ mol NaOH}} = 10 \text{ cm}^{3} \text{ D NaOH}$$

b) <u>Procedemento de valoración</u>: Cunha pipeta mídense 10 cm³ de disolución de HNO₃ e vértense nun matraz erlenmeyer de 100 cm³. Engádense dúas pingas de fenolftaleína e a disolución permanecerá incolora. Énchese unha bureta de 25 cm³ con disolución de NaOH 0,10 mol/dm³ por encima do cero. Ábrese a chave ata que o pico da bureta estea cheo e o nivel en cero. Déixanse caer 9 cm³ sobre o erlenmeyer e axítase. Ábrese a chave da bureta para deixar caer a disolución de NaOH en pequenos chorros mentres se imprime un movemento circular ao erlenmeyer ata que o contido do erlenmeyer adquira unha cor rosada. Anótase o volume de NaOH gastado (p. ex. 10,2 cm³) e tírase o contido do erlenmeyer e lávase o matraz. Vólvese a encher a bureta con NaOH ata o cero. Mídense outros 10 cm³ de HNO₃ coa pipeta, vértense no erlenmeyer (lavado pero non necesariamente seco) e engádense dúas pingas de fenolftaleína. Colócase o erlenmeyer baixo a bureta e ábrese a chave ata deixar caer case todo o volume medido antes (p. ex. 9,7 cm³). Agora déixase caer o HNO₃ pinga a pinga mentres se fai rotar o erlenmeyer, ata que a fenolftaleína cambie de cor. Anótase este valor. Repítese outras dúas veces e tómase como volume correcto o valor medio das medidas que máis se aproximan.

<u>Material</u>: Bureta (1) de 25 cm³ (graduada en 0,1 cm³), pipeta (1) de 10 cm³ con aspirador, matraz erlenmeyer (1) de 100 cm³, disolución de fenolftaleína.

- 8. 15,0 cm³ dunha disolución de ácido clorhídrico de concentración descoñecida neutralízanse con 20,0 cm³ dunha disolución de hidróxido de potasio de concentración 0,10 mol/dm³:
 - a) Escribe a reacción que ten lugar e calcula a concentración molar da disolución do ácido.
 - b) Describe os pasos a seguir no laboratorio para realizar a valoración anterior, nomeando o material e o indicador empregados.

(A.B.A.U. extr. 19)

Rta.: [HCl] = 0.13 mol/dm^3 .

Solución:

a) A reacción axustada é

$$HCl(aq) + KOH(aq) \rightarrow KCl(aq) + H_2O(l)$$

<u>Cálculos</u>: Se se gastaron 20,0 cm³ de disolución de hidróxido de potasio de concentración 0,100 mol/dm³, a cantidade de hidróxido de potasio que reacciona é:

$$n(\text{KOH}) = 20.0 \text{ cm}^3 \text{ D KOH} \frac{0.100 \text{ mol KOH}}{1000 \text{ cm}^3 \text{ D KOH}} = 2.00 \cdot 10^{-3} \text{ mol KOH}$$

A cantidade de ácido clorhídrico que reacciona é:

$$n(\text{HCl}) = 2,00 \cdot 10^{-3} \text{ mol KOH} \frac{1 \text{ mol HCl}}{1 \text{ mol KOH}} = 2,00 \cdot 10^{-3} \text{ mol HCl}$$

E a concentración da disolución de HCl é

[HCl] =
$$\frac{2,00 \cdot 10^{-3} \text{ mol HCl}}{15.0 \text{ cm}^3 \text{ D HCl}} \frac{10^3 \text{ cm}^3}{1,00 \text{ dm}^3} = 0,133 \text{ mol HCl/dm}^3 \text{ D}$$

Procedemento de valoración: Cunha pipeta de 25 cm³ mídense 15,0 cm³ de disolución de HCl e vértense nun matraz erlenmeyer de 100 cm³. Engádense dúas pingas de azul de bromotimol e a disolución volverase de cor amarela. Énchese unha bureta de 25 cm³ con disolución de KOH de concentración 0,100 mol/dm³ por encima do cero. Ábrese a chave ata que o pico da bureta estea cheo e o nivel en cero. Déixanse caer 15 cm³ sobre o erlenmeyer e axítase. Ábrese a chave da bureta para deixar caer a disolución de KOH en pequenos chorros mentres se imprime un movemento circular ao erlenmeyer ata que a cor do contido do erlenmeyer pase a azul. Anótase o volume de KOH gastado (p. ex. 20,5 cm³) e tírase o contido do erlenmeyer e lávase o matraz. Vólvese a encher a bureta con KOH ata o cero. Mídense outros 15,0 cm³ de HCl coa pipeta, vértense no erlenmeyer (lavado pero non necesariamente seco) e engádense dúas pingas de azul de bromotimol. Colócase o erlenmeyer baixo a bureta e ábrese a chave ata deixar caer case todo o volume medido antes (p. ex. 19,5 cm³). Agora déixase caer o KOH pinga a pinga mentres se fai rotar ao erlenmeyer, ata que o indica-

dor vire de cor. Anótase este valor. Repítese outras dúas veces e tómase como volume correcto o valor medio das medidas que máis se aproximan.

<u>Material</u>: Bureta (1) de 25 cm³ (graduada en 0,1 cm³), pipeta (1) de 25 cm³ con aspirador, matraz erlenmeyer (1) de 100 cm³, disolución de azul de bromotimol.

- 9. Na valoración de 20,0 cm³ dunha disolución de ácido sulfúrico gástanse 30,0 cm³ dunha disolución de hidróxido de sodio de concentración 0,50 mol/dm³.
 - a) Escribe a reacción que ten lugar e calcula a concentración molar do ácido.
 - b) Describe o procedemento experimental e nomea o material necesario para realizar a valoración.

(A.B.A.U. ord. 18)

Rta.: $[Na_2SO_4] = 0.375 \text{ mol/dm}^3$.

Solución:

a) A reacción axustada é:

$$H_2SO_4(aq) + 2 NaOH(aq) \rightarrow Na_2SO_4(aq) + 2 H_2O(l)$$

<u>Cálculos</u>: Se para neutralizar 30,0 cm³ de NaOH de concentración 0,50 mol/dm³ necesítanse 20,0 cm³ de disolución de ácido sulfúrico, a concentración do ácido é:

$$[H_2SO_4] = 30,0 \text{ cm}^3 \text{ D NaOH} \quad \frac{0,50 \text{ mol NaOH}}{1000 \text{ cm}^3 \text{ D NaOH}} \quad \frac{1 \text{ mol } H_2SO_4}{2 \text{ mol NaOH}} \quad \frac{1}{20,0 \text{ cm}^3 \text{ D } H_2SO_4} \quad \frac{10^3 \text{ cm}^3}{1 \text{ dm}^3} = 0,375 \text{ mol/dm}^3$$

Procedemento de valoración: Énchese unha bureta de 50 cm³ coa disolución de NaOH de concentración 0,50 mol/dm³ por encima do cero. Ábrese a chave ata que o pico da bureta estea cheo e o nivel atópese no cero. Vértense 30,0 cm³ nun matraz erlenmeyer de 100 cm³. Engádense dúas pingas de fenolftaleína e a disolución tomará unha cor violeta. Énchese outra bureta de 25 cm³ con a disolución de H₂SO₄. Déixanse caer 15 cm³ sobre o erlenmeyer e axítase. Ábrese a chave da bureta para deixar caer a disolución de H₂SO₄ en pequenos chorros mentres se fai rotar ao erlenmeyer ata que o contido do erlenmeyer quede incoloro. Anótase o volume de H₂SO₄ gastado (p. ex. 20,6 cm³) e tírase o contido do erlenmeyer e lávase o matraz. Vólvense a encher as buretas de 50 cm³ coa disolución de NaOH e a de 25 cm³ con H₂SO₄ ata o cero. Vértense outros 30,0 cm³ de NaOH no erlenmeyer (lavado pero non necesariamente seco) e engádense dúas pingas de fenolftaleína. Colócase o erlenmeyer baixo a bureta de 25 cm³ e ábrese a chave ata deixar caer case todo o volume medido antes (p. ex. 19,5 cm³). Agora déixase caer o H₂SO₄ pinga a pinga mentres rota o erlenmeyer, ata que a fenolftaleína perda a cor. Anótase este valor. Repítese outras dúas veces e tómase como volume correcto o valor medio das medidas que máis se aproximan.

<u>Material</u>: Buretas (2) de 25 cm³ e 50 cm³ (graduadas en 0,1 cm³), matraz erlenmeyer (1) de 100 cm³, disolución de fenolftaleína.

- 10. Na valoración de 25,0 cm³ dunha disolución de ácido clorhídrico gástanse 22,1 cm³ dunha disolución de hidróxido de potasio de concentración 0,100 mol/dm³.
 - a) Indica a reacción que ten lugar e calcula a concentración molar da disolución do ácido.
 - b) Detalla o material e os reactivos necesarios, así como o procedemento para levar a cabo a valoración no laboratorio.

(A.B.A.U. ord. 17)

Rta.: $[HCl] = 0.884 \text{ mol/dm}^3$.

Solución:

a) A reacción axustada é

$$HCl(aq) + KOH(aq) \rightarrow KCl(aq) + H_2O(l)$$

<u>Cálculos</u>: Se se gastaron 22,1 cm³ de disolución de hidróxido de potasio de concentración 0,100 mol/dm³, a cantidade de hidróxido de potasio que reacciona é:

$$n(\text{KOH}) = 22,1 \text{ cm}^3 \text{ D KOH} \frac{0,100 \text{ mol KOH}}{1000 \text{ cm}^3 \text{ D KOH}} = 2,21 \cdot 10^{-3} \text{ mol KOH}$$

A cantidade de ácido clorhídrico que reacciona é:

$$n(\text{HCl}) = 2,21 \cdot 10^{-3} \text{ mol KOH} \frac{1 \text{ mol HCl}}{1 \text{ mol KOH}} = 2,21 \cdot 10^{-3} \text{ mol HCl}$$

E a concentración da disolución de HCl é

[HCl] =
$$\frac{2,21 \cdot 10^{-3} \text{ mol HCl}}{25,0 \text{ cm}^3 \text{ D HCl}} \frac{10^3 \text{ cm}^3}{1,00 \text{ dm}^3} = 0,088 \text{ 4mol HCl/dm}^3 \text{ D}$$

Procedemento de valoración: Cunha pipeta de 25 cm³ mídense 25,0 cm³ de disolución de HCl e vértense nun matraz erlenmeyer de 100 cm³. Engádense dúas pingas de azul de bromotimol e a disolución volverase de cor amarela. Énchese unha bureta de 25 cm³ con disolución de KOH de concentración 0,100 mol/dm³ por encima do cero. Ábrese a chave ata que o pico da bureta estea cheo e o nivel en cero. Déixanse caer 20 cm³ sobre o erlenmeyer e axítase. Ábrese a chave da bureta para deixar caer a disolución de KOH en pequenos chorros mentres se imprime un movemento circular ao erlenmeyer ata que a cor do contido do erlenmeyer pase a azul. Anótase o volume de KOH gastado (p. ex. 22,5 cm³) e tírase o contido do erlenmeyer e lávase o matraz. Vólvese a encher a bureta con KOH ata o cero. Mídense outros 25,0 cm³ de HCl coa pipeta, vértense no erlenmeyer (lavado pero non necesariamente seco) e engádense dúas pingas de azul de bromotimol. Colócase o erlenmeyer baixo a bureta e ábrese a chave ata deixar caer case todo o volume medido antes (p. ex. 22,0 cm³). Agora déixase caer o KOH pinga a pinga mentres se fai rotar ao erlenmeyer, ata que o indicador vire de cor. Anótase este valor. Repítese outras dúas veces e tómase como volume correcto o valor medio das medidas que máis se aproximan.

<u>Material</u>: Bureta (1) de 25 cm³ (graduada en 0,1 cm³), pipeta (1) de 25 cm³ con aspirador, matraz erlenmeyer (1) de 100 cm³, disolución de azul de bromotimol.

A bureta é un tubo estreito graduado cunha boca superior algo máis ancha para enchelo e unha chave de paso na parte inferior para poder baleirala.

A pipeta é tamén un tubo estreito que pode ser graduado ou ter unha marca de aforo. Énchese ao aspirar cunha especie de xiringa cando a boca inferior máis estreita está mergullada na disolución.

O matraz erlenmeyer é un recipiente con forma de tronco de cono, coa boca máis estreita que o fondo, para non salpicar ao removelo cun movemento circular.

ACLARACIÓNS

Os datos dos enunciados dos problemas non adoitan ter un número adecuado de cifras significativas. Por iso supuxen que os datos teñen un número de cifras significativas razoables, case sempre tres cifras significativas. Menos cifras darían resultados, en certos casos, con ampla marxe de incerteza. Así que cando tomo un dato como $V=1~{\rm dm^3}$ e reescríboo como:

Cifras significativas: 3

 $V = 1.00 \text{ dm}^3$

o que quero indicar é que supoño que o dato orixinal ten tres cifras significativas (non que as teña en realidade) para poder realizar os cálculos cunha marxe de incerteza máis pequena que a que tería se o tomase tal como o dan. (1 dm³ ten unha soa cifra significativa, e unha incerteza relativa do ¡100 %! Como as incertezas acumúlanse ao longo do cálculo, a incerteza final sería inadmisible. Entón, para que realizar os cálculos? Abondaría cunha estimación).

Cuestións e problemas das <u>Probas de avaliación de Bacharelato para o acceso á Universidade</u> (A.B.A.U. e P.A.U.) en Galiza.

Respostas e composición de Alfonso J. Barbadillo Marán.

Algúns cálculos fixéronse cunha folla de cálculo de LibreOffice do mesmo autor.

Algunhas ecuacións e as fórmulas orgánicas construíronse coa extensión CLC09 de Charles Lalanne-Cassou.

A tradución ao/desde o galego realizouse coa axuda de traducindote, e de o tradutor da CIXUG.

Procurouse seguir as recomendacións do Centro Español de Metrología (CEM).

Consultouse ao Copilot de Microsoft Edge e tivéronse en conta algunhas das súas respostas nas cuestións.

Actualizado: 23/07/24

Sumario

ÁCIDO BASE	
PROBLEMAS	1
Ácido ou base débil	1
Mesturas ácido base	
CUESTIÓNS	
LABORATORIO	
Índice de probas A.B.A.U.	
2017	
1. (ord.)	
2. (extr.)	14, 23
2018	
1. (ord.)	
2. (extr.)	
2019	
1. (ord.)	11
2. (extr.)	9, 22, 30
2020	
1. (ord.)	
2. (extr.)	
2021	•
1. (ord.)	
2. (extr.)	•
2022	•
1. (ord.)	
2. (extr.)	•
2023	•
1. (ord.)	
2. (extr.)	
2024	
1. (ord.)	
2. (extr.)	
4. (CAH.)	1